

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း

အတွဲ (၂)

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စီစဉ်သူ

အရှင်ရေဝတ (သာသနာ့ပျိုးခင်း)

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်သန်းသန်းလှိုင် (မြတ်နိုးဝေစာပေ)[၀၂၀၉၀]
အမှတ် (၁၄၉)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်လမ်း၊ လွတ်လပ်ရေးရပ်ကွက်၊
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ

ဦးလင်းစာနည် (သီရိဂုဏ်ဝေ ပုံနှိပ်တိုက်) [၀၁၄၃၇]
အမှတ် (၃၂)၊ ၅၃ လမ်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာဖုံးဒီဇိုင်းနှင့် အတွင်းအပြင်အဆင်
လင်းစာနည် (အလင်းအိမ်မီဒီယာ)

ဒုတိယအကြိမ်

၂၀၁၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ

အုပ်ရေ

၃၀၀၀

တန်ဖိုး

၁၀၀၀

ဖြန့်ချိရေး

မနာပဒါယီဖောင်ဒေးရှင်း

အိမ်တော်ရာတိုက်၊ သီရိဇေယျကျောင်း၊

မြို့မကျောင်းလမ်း၊ ဒဂုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၃၈၃၇၉၆

မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ

၂၉၄·၃

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း အတွဲ (၂)/မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ။

-ရန်ကုန်။ မြတ်နိုးဝေစာပေ၊ ၂၀၁၉။

၁၀၈-၈။ ၁၁·၁ x ၁၉·၃ စင်တီမီတာ

(၁) ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း အတွဲ (၂)

တောင်းဆိုတော့ “ညီတော် စီစဉ်ပါ” ဆိုသဖြင့် အလွယ်တကူ ဆောင်ယူမှတ်သား အကျိုးများစေမည့် စာအုပ်အသွင် ပုံဖော်စီစဉ်ကာ စာဖတ်သူ လက်ထဲကို အရောက်ပို့ပေးလိုက်ပါပြီ။ ပူလောင် ဗျာများ ကိလေသာအမှောင်ကြားက ရုန်းထွက်ပြီး အေးချမ်း ပျော်ရွှင် အကျိုးထင်စေတဲ့ ဘဝများကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ “ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း” စာမေ့များနဲ့ ဆန်းစစ်ကြည့်ပါလို့ ပြောကြည့်ချင်တယ်။

စီစဉ်သူ

ညီတော် အရှင်ရေဝတ (သာသနာပျိုးခင်း)

အဆုံးအမများရဲ့ ဖြစ်များ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အသုံးကျစေဖို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမနေရတယ်။ အဆုံးအမက လူ့ကို နှလုံးလှစေတယ်။ နှလုံးလှမှလည်း အသုံးကျမှာ မဟုတ်လား။

လောကဓံတွေနဲ့ ကြုံရတိုင်း၊ တိုက်ဆိုင်မှုတွေ ရှိနေတိုင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိမလွတ်အောင် ဆုံးမကြည့်ရင်းက အဲဒီ အဆုံးအမလေးတွေဟာ ဘဝအတွက် မှတ်စုလေးတွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ လောကမှာ ကိုယ့်လိုလူတွေက များနေတော့ ကိုယ့်အဆုံးအမလေးတွေကလည်း သူတို့အတွက် အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေတယ်တဲ့လေ။ အဲဒါနဲ့ပဲ ကိုယ့်အတွက် ဆုံးမရင်း သူတို့အတွက်လည်း မျှဝေဖြစ်ခဲ့တယ်ပေါ့။

ခုတော့ အဲဒီ စာစုလေးတွေက ဒုတိယအတွဲအတွက် ပုဒ်ရေ (၅၀) အထိ ဖြစ်လာခဲ့ပြီဖြစ်လို့ တစ်စုတစ်စည်းတည်း စာအုပ်အဖြစ် ပုံဖော်ကာ “ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း အတွဲ (၂)” ဆိုတဲ့ အမည်နဲ့ အဆုံးအမမှတ်တမ်း လက်ဆင့်ကမ်း ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။

ပြောကြည့်ချင်တယ်

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် စိတ်ဝင်စားတဲ့သူဟာ နိဗ္ဗာန်နဲ့ နီးတယ်လို့ နာယူမှတ်သားဖူးတယ်။ မိမိ ကိုယ်ကို ဝေဖန်ဆန်းစစ်ခြင်းဟာလည်း အမှား အယွင်း နည်းစေပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်ရောက်ဖို့ ဆိုတာ ထက် လက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ အခြေအနေမှာ ကိုယ်စိတ် နှစ်ပါး ငြိမ်းချမ်းပြီး ကြီးပွားဖို့ အသေအချာပါပဲ။ ဖေ့ဘုတ်စာမျက်နှာမှာ နောင်တော် မနာပဒါယီ အရှင်မြတ်က “ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း” ဆိုတဲ့ အဆုံးအမစာစုများကို ဓမ္မလိုလားသူများ လိုက်နာ နိုင်စေဖို့ တင်ပေးလာပါတယ်။ ညီတော်လည်း စာစု တွေကို ဖတ်ကြည့်ရင်း “ကိုယ့်ကိုပဲ ပြောနေသလား၊ ဆုံးမနေသလား” အောက်မေ့ကာ မေတ္တာဓာတ် တွေကို ခံစားရရှိခြင်းနှင့်အတူ တိုက်ဆိုင်မှုတွေက လည်း များစွာ ရှိနေလေတော့ အေးချမ်း သက်သာ မှုတွေ ရရှိလာတယ်။ တင်လာသမျှ စာတွေကို နေ့စဉ် ကွန်ပျူတာစာစီကာ စုစောင်းထားတယ်။ နောင်တော်ကို ပူဇော်တဲ့အနေနဲ့ စာအုပ်စီစဉ်ပေးခွင့်

ရတနာသုံးပါး၊ မိဘ ဆရာသမားများနှင့် သူတော်
ကောင်းများရဲ့ မေတ္တာကို ခံယူရင်း အဆုံးအမနှင့် နှလုံးလှကာ
အသုံးကျသူများ ဖြစ်နိုင်ကြပါစေ။

မေတ္တာဖြင့်

မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ

မနာပဒါယီ အရှင်ပိပိတ္ထ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၅၁)

ပညာအသိရှိပေမယ့် ရင်မှာ သတိမရှိရင် ပညာတတ်လည်း ထင်ရာမှတ်တတ်တယ်။ ဉာဏ်ကောင်းတာဟာ အဆင့်မြင့်တာ မဟုတ်သလို ဘွဲ့ဒီဂရီဟာလည်း ဖွဲ့သီစရာ မဟုတ်တဲ့ ဘဝအစိတ်အပိုင်း တစ်ခုပဲ။ အဆင့်အတန်းဆိုတာ IQ တွေ၊ ဘွဲ့ဒီဂရီတွေနဲ့ တိုင်းတာလို့မရ၊ အကျင့်သိက္ခာနဲ့ပဲ နှိုင်းစရာ ပြရမှာ မဟုတ်လား။

ထုတ်ကြွားစရာ မလိုပါဘူး။ ကိုယ်လှုပ်ရှားတာ ကိုယ်အသိဆုံးပဲ ဖြစ်တဲ့အတွက် အရှိတွေ မဆုံးဖို့ သတိတွေ မတုံးအောင်ပဲ ကြိုးစားရမှာပေါ့။ ရိုးသားမှုဆိုတာဟာ ပကတိအရှိတရားအပေါ် သတိတရားတွေ မချော်ဘဲ ဟန်ဆောင်မှုမများ ကံတရားက ပေးသလောက်နဲ့ ကျေနပ်အောင်၊ အပြစ်မဖြစ်အောင် နေတတ်တဲ့သဘော မျိုးပါပဲ။

အရေးကြီးဆုံးက ဘွဲ့ဒီဂရီတွေအောက် မာန်မရောက်ဖို့ပဲ။ ပညာတတ်ပြီး မငြိမ်းချမ်းတဲ့ ဘဝဟာ သတိ

မပါလို့ပဲ။ သတိမပါလို့ အရှိကို ငါထင်ပြီး မာန်ဝင်
နေမိတာကြောင့် ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ငြိမ်းချမ်းအောင်
မတည်ဆောက်နိုင်တာပဲ။

အသိရှိပါ။ သတိ မလွတ်ပါစေနဲ့။

 Like Comment Share

 Status Photo Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ ✓

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၅၂)

ဘယ်သူ သိသိ မသိသိ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ် သိတယ်။ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိနေရင် သူများ သိဖို့ ပြောစရာ မလိုဘူး။

သူများကို ပြောပြတဲ့ ကိုယ့်အကြောင်းဟာ အကောင်း ပဲ များနေတတ်တယ်။ လူ့သဘာဝ မကောင်းလေးတွေ ကျ ကွယ်ထားတတ်တယ်။

အလုပ်လုပ်တဲ့သူဟာ အပြောနည်းတယ်။ အပြော များတဲ့သူဟာ အလုပ်နည်းတယ်။ အလုပ်နည်းပြီး အပြောများရင် အမှားတွေက များလာတတ်တယ်။ ကိုယ့်ကို သူများသိအောင် ပြောပြနေရတာဟာ အလုပ် လုပ်တာ နည်းနေသေးလို့ပဲ။ အလုပ်ကောင်းတွေ အများကြီး လုပ်နိုင်ရင် ကိုယ်ဘာလဲဆိုတာ ပြောစရာ မလိုဘဲ သိလာကြမှာပဲပေါ့။

ဒါကြောင့် စကားနည်းစေ၊ အလုပ်မြဲစေ။ တရားမြဲစေ၊
အမှားနည်းစေပေါ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၅၃)

အလုပ်လုပ်တဲ့အခါ စေတနာကို အထူးသတိပြုရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကောင်းကောင်း ဆိုးဆိုး ဘယ်လို အလုပ်မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်တိုင်းရဲ့ အကျိုးသက်ရောက်မှုကို အဲဒီ စေတနာက ပုံဖော်ပေးတာပဲ ဖြစ်လို့ပါ။ တစ်ခါတလေ လုပ်လိုက်တာက တစ်ခါတည်း ပေးဆပ်လိုက်ရတော့ အခါမနည်း ဖြစ်သွားတတ်တာဟာ အဲဒီ စေတနာအားကြောင့်ပါပဲ။

သရက်ပင်ဟာ စိုက်တုန်းကတော့ အစေ့က တစ်စေ့တည်း။ အသီးသီးလာတော့ အသီးတွေက အမြောက်အများပဲ မဟုတ်လား။ ဒီလိုပဲ တချို့ကိစ္စလေးတွေဟာ လုပ်လိုက်တာကတော့ ဘာမှမဟုတ်ဘူး။ ပြန်ရလာတော့ အကျိုးသက်ရောက်မှုက အဆမတန်ကို ဖြစ်သွားတော့တာပါ။ ဒါဟာ အလုပ်တိုင်းမှာ တွဲပါနေတဲ့ စေတနာကြောင့်ပါပဲ။ အလုပ်သေးပေမယ့် စေတနာကြီးတော့ သက်ရောက်မှုကလည်း ကြီးကုန်တော့တဲ့ သဘောပဲလေ။

ဒါကြောင့် အလုပ်လုပ်တဲ့အခါ ကောင်းတဲ့အလုပ်ဆိုရင်
စေတနာအား ကောင်းကောင်းနဲ့ လုပ်ပါ။ မကောင်းတဲ့
အလုပ်ဆိုရင် ရှောင်နိုင်အောင် ကြိုးစားပြီး မဖြစ်မနေ
လုပ်ဖြစ်သွားရင်လည်း မကောင်းတဲ့ စေတနာအား
မကောင်းဖို့ အထူးသတိပြု ဆင်ခြင်လုပ်ပါ။ စေတနာ
ကောင်းရင် ကံကောင်းပါတယ်။ အကျိုးပေးချိန်လေး
တော့ ရှိတာပေါ့။

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

📄 Status

📷 Photo

📍 Check In

၁၂ မနုပဒါယီ ဘုရင်စိစိ

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၅၄)

လူအတော်များများက ကိုယ့်ကို အပြစ်ပြောလာရင် မကြိုက်ကြဘူး။ အပြောခံရတဲ့သူက ပြောလာတဲ့သူတွေကိုပဲ ကြည့်တတ်ကြတယ်။ ဘာကြောင့် အပြောခံရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းတရားကို မဆင်ခြင်မိတတ်ကြဘူး။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်သုံးသပ်ဖို့ထက် ပြောလာတဲ့သူတွေကို ယိုးမယ်ဖွဲ့ဖို့၊ ပြန်တုံ့ပြန်ဖို့ပဲ ကြိုးစားတတ်တယ်။

ခပ်ရိုင်းရိုင်း ဥပမာပေးရရင် ခဲနဲ့ အပစ်ခံရတဲ့ ခွေးလို ဖြစ်ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ ခွေးတွေဟာ ခဲနဲ့ အပစ်ခံရရင် ခဲနောက်ကို ပြေးလိုက်ပြီး ခဲကိုပဲ ကိုက်လေ့ရှိတယ်။ ခဲလာတဲ့ဘက်ကို မကြည့်တတ်ဘူး။ လူအတော်များများလည်း ဒီလိုပဲ။ အပြစ်ပြောခံရတာကိုပဲ လိုက်ခံစားတတ်ပြီး ဘာကြောင့် အပြောခံရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို ဆင်ခြင်ဖို့ မေ့နေတတ်ကြတယ်။

အမှန်တော့ ခဲကို မကြည့်ရဘူး။ ဘာကြောင့် အပြစ်ပြောခံရတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းတရားကို ဆင်ခြင်

ကြည့်ရမယ်။ အကြောင်းတရားကို သိအောင် ကြိုးစား
ပြီး မှန်ရင် လက်ခံ၊ ပြုပြင်ဖို့လိုရင် ပြုပြင်ရမယ်။
မမှန်ရင်လည်း လိုက်ခံစားနေဖို့ မလိုဘူး။ မှန်မှ
မမှန်တာ။ မမှန်တာကြီးကို လိုက်ခံစားနေတာကိုက
ကိုယ့်အမှားပဲလေ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၅၅)

အပုပ်ဆိုတာ မဆွရဘူး။ မဖွရဘူး။ မြန်မြန်ဖုံးပြီး
မြန်မြန်ရှင်းပစ်ရတယ်။ မဟုတ်ရင် ဆွလေ အနံ့
ထွက်လေ၊ ဖွလေ နံလေပဲ ဖြစ်တတ်တယ်။

ဒီလိုပဲ မကောင်းတဲ့အရာ၊ အကျိုးမရှိတဲ့အရာ၊ အပြစ်
ဖြစ်စေမယ့်အရာ၊ မမှန်တဲ့အရာတွေမှာ လိုက်ပြီး မဖွဖို့၊
လိုက်ပြီး မဆွဖို့ လိုတယ်။ ဖွနေ ဆွနေလို့လည်း
ကောင်းကျိုးမှ မဖြစ်တာပဲလေ။ အမုန်းတရားနဲ့
သံသရာကို ရှည်နေစေမှာပဲ မဟုတ်လား။

အဓိကက သူများအပုပ်ကို ဖွဖို့ထက် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်
အပုပ်မရဖို့ပဲ သူများကို အပုပ်ချ၊ သူများကို ရှုတ်ချတဲ့
သူဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း အပုပ်ရစေတတ်
တယ်။ ရုပ်ရလို့ အပုပ်ရတာထက် အလုပ်မလှလို့
အပုပ်ရတာက ပိုဆိုးတယ်။

ဒါကြောင့် အပုပ်ဆိုရင် ဘယ်သူ့အပုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊

ဘယ်လို အပုပ်မျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် မဆွပါနဲ့။ မဖွပါနဲ့။
ရုပ်လှပေမယ့် အလုပ်မလှရင် အပုပ်ရတာပဲ အဖတ်
တင်မယ်။ မပြတ်ဆင်ခြင်ဖို့တော့ မမေ့ပါနဲ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၅၆)

ဘဝမှာ မဟုတ်တာကို အဟုတ်လုပ်ပြီး လိုက်ခံစား
နေတာလည်း အရှုပ်တစ်မျိုးပဲ။

တစ်လောက ဒကာမတစ်ယောက် လျှောက်လာတယ်။
“အရှင်ဘုရား... လူတစ်ယောက်က တပည့်တော်
ကို မဟုတ်တာတွေပြောပြီး ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လိုက်
အပုပ်ချနေတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်မှာ မဟုတ်တာ
တွေနဲ့ ခံစားနေရတယ် ဘုရား” တဲ့။

“မဟုတ်မှ မဟုတ်တာ ဘာလို့ လိုက်ခံစားနေတာလဲ။
မဟုတ်တာကို လိုက်ခံစားနေတာကိုက ကိုယ့်အမှား
ပဲလေ။ လောကမှာ မဟုတ်တာတွေ လိုက်ခံစားပြီး
မဟုတ်တာတွေနောက် လိုက်ဖြေရှင်းနေလို့ကတော့
ပြီးမှာ မဟုတ်ဘူး။ မဟုတ်တာကို ထားလိုက်။ ဟုတ်တာ
တွေကို များများလုပ်ပါ” လို့ ပြောလိုက်ရတယ်။

ဟုတ်တယ်။ လောကမှာ မဟုတ်တာ ပြောခံရလို့သာ
လိုက်ခံစားနေရရင် ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် လုပ်နိုင်မှာ
မဟုတ်ဘူး။ ပတ်ဝန်းကျင်ကတော့ ဟုတ်ဟုတ်

မဟုတ်ဟုတ် ပြောနေကြမှာပဲ။ ကိုယ်က ကိုယ့်အလုပ်
ကိုယ် ကောင်းအောင် လုပ်ဖို့ပဲ။ ပတ်ဝန်းကျင်က
သူ့အလုပ် သူလုပ်နေတာ ကိုယ်က လိုက်ခံစားနေ
တော့ ကိုယ်ပဲ ရှုပ်သွားတာပေါ့။ ခံစားရင် မှားတော့
တာပဲ။

ဒါကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာ မကင်းရင် ကောင်း
အောင်နေ။ မကောင်းရင် ကင်းအောင်နေ။ မဟုတ်ရင်
မခံစားနဲ့။ ဟုတ်ရင်လည်း မာန်မထားနဲ့။ ဉာဏ်အား
မမဲ့ဖို့ပဲ ကြိုးစားရမယ်။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၅၇)

ဂုဏ်ကြီးသူတွေနဲ့ ပြိုင်ပြီး မာနမကြီးကောင်းဘူး။ မိဘတွေ၊ ဆရာသမားတွေ၊ သူတော်ကောင်းတွေက ကိုယ့်ကို ဆူတာငေါက်တာ ပြောဆိုတာတွေအပေါ်မှာ မကျေမနပ် ဖြစ်တာတို့၊ စိတ်ဆိုးစိတ်တို ဖြစ်တာတို့၊ အစာမကြေ ဖြစ်တာတို့ စတာမျိုးတွေ ဘယ်တော့မှ မဖြစ်မိစေနဲ့။ ကျေးဇူးရှိသူ၊ ဂုဏ်ကြီးသူတွေအပေါ်မှာ မာနမပြိုင်ကောင်းဘူး။ သူတော်ကောင်းတွေ၊ အနန္တဂိုဏ်းဝင်တွေဆိုတာ ကိုယ့်အပေါ် နှုတ်ထွက်သာ ကြမ်းချင်ကြမ်းမယ်။ အကျိုးမဲ့အောင်တော့ ဘယ်တော့မှ မလုပ်ဘူးဆိုတာ သတိပြုရမယ်။

ဆူတာ ဆုံးမတာတွေဟာ မကျေနပ်စရာ၊ ကြောက်စရာ မဟုတ်ဘူး။ အဲ ဆူနေကျ မိဘ ဆရာသမားတွေက မဆူတော့ဘူး၊ ဆုံးမနေကျ မိဘ ဆရာသမားတွေက မဆုံးမတော့ဘူး ဆိုရင်တော့ ဒါဟာ ကြောက်စရာကောင်းသွားပြီ။ သူတော်ကောင်းတွေက ကိုယ့်အပေါ် အဆိုး အကောင်း ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ ဥပေက္ခာပြုခံ

လိုက်ရပြီဆိုရင်တော့ ဒါဟာ အသတ်ခံလိုက်ရတာနဲ့
အတူတူပါပဲ။ ဘဝဟာ သေသွားသလိုပါပဲ။

ဒါကြောင့် ဆူတာဟာ ငြူစုစရာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘာမှ
မပြောတော့တာမှ ကြောက်စရာဖြစ်တဲ့အတွက် အနန္တ
ဂိုဏ်းဝင်တွေနဲ့ ပြိုင်ပြီး ဘယ်တော့မှ မာနမထားပါနဲ့။
အခါခါ မှားနေတတ်တဲ့ ကိုယ့်ဘဝမှာ ဆရာသမားက
ခွာသွားတဲ့အထိ မမှားမိပါစေနဲ့ပေါ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၅၈)

ဘယ်သူမှန်းမှန်း ကံမမှန်းပါစေနဲ့။

ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်ဟာ အများကြိုက်ဖို့ထက် အမှား
မလိုက်ဖို့ လိုတယ်။ အမှားမလိုက်တဲ့ အလုပ်ဆိုရင်
အများမကြိုက်ပေမယ့် ဘုရား ကြိုက်တယ်။

တချို့အလုပ်တွေဟာ အများမကြိုက်လည်း လိုက်
လုပ်လို့ မရသလို ကိုယ်ကြိုက်တိုင်းလည်း လုပ်လို့
မရဘူး။ ပုထုဇဉ်သဘာဝ ကိုယ်အပါအဝင် သတ္တဝါ
အများကြိုက်တာက ကောင်းတာထက် မကောင်းတာပဲ
များတယ်။

လူ့စိတ်ဆိုတာကလည်း ဘယ်လောက်ပဲ အကြိုက်
လိုက်ပြီး လုပ်ပေးလုပ်ပေး မကြိုက်တဲ့သူက ရှိနေတတ်
သလို မကြိုက်တာတွေ လုပ်နေပေမယ့် ကြိုက်တဲ့သူက
ကြိုက်နေတတ်ကြပြန်တာ မဟုတ်လား။

အရေးကြီးဆုံးက လူကြိုက်ဖို့ထက် မူမခိုက်ဖို့ပဲ။ အများ

ကြိုက်ဖို့ထက် အမှားမလိုက်ဖို့ပဲ။ အချစ်များဖို့ထက်
အပြစ်မများဖို့ပဲ။ အမုန်းမပွားဖို့ထက် အရှုံးမများဖို့ပဲ။
ဘယ်သူမုန်းမုန်း မမုန်းမုန်း ကံမမုန်းဖို့ အရေးကြီးတယ်။

ကြိုက်တိုင်းလည်း မလိုက်နဲ့။
လိုက်တိုင်းလည်း မမိုက်နဲ့။
မိုက်တိုင်းလည်း မခိုက်နဲ့။
ခိုက်တိုင်းလည်း မကြိုက်နဲ့။

Like Comment Share

Status Photo Check In

မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၅၉)

မနာလိုစိတ်က ယင်ကောင်လိုပဲ။ ယင်ကောင်က အညှီကို ပိုကြိုက်ပြီး ပိုအံ့တတ်သလို မနာလိုစိတ်ကလည်း သူတစ်ပါးရဲ့ ကောင်းကွက်ကိုရှောင်ပြီး မကောင်းကွက်ပဲ ရှာနေတတ်တယ်။

မနာလိုစိတ်ရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက်က မုဒိတာစိတ်၊ ကိုယ့်ထက်သာရင် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ပေးတဲ့စိတ်ပါပဲ။ ဒီမုဒိတာစိတ်က သတ္တဝါအတော်များများ ဖြစ်ဖို့ ခဲယဉ်းတတ်ပေမယ့် ထားနိုင်ရင် ထားနိုင်တာနဲ့အမျှ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်ရသလို ကုသိုလ်စိတ်လည်း ဖြစ်နေတော့တာပေါ့။ သူတစ်ပါးရဲ့ ကြီးပွားချမ်းသာမှု၊ အောင်မြင်မှု၊ အဆင်ပြေမှု ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ထက်သာနေမှုလေးတွေမှာ တကယ်ကိုပဲ ဝမ်းသာတဲ့စိတ်ကလေး ထားပေးနိုင်ရင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အရင်ဆုံး ကုသိုလ်တိုးနေမှာဖြစ်ပြီး နှစ်ဦးနှစ်ဘက် အပြစ်လေးတွေ ကင်းနေ၊ ငြိမ်းချမ်းမှုလေးတွေ ရနေမှာ အမှန်ပဲ။

မနာလိုစိတ်က ရန်ကိုတိုးစေပြီး မုဒိတာစိတ်က ဗြဟ္မစိုရ်
တိုးစေတယ်။ ကိုယ့်ထက်သာရင် ဝမ်းသာပေးဖို့က
ကိုယ့်အပိုင်း၊ မှန်ခြင်း မမှန်ခြင်းက သူ့အပိုင်း။ သူ့
သမိုင်း သူရေးနေတာ ကိုယ်က အနေသာကြီး။ အညှီ
တွေ့နောက် သိပ်လိုက်နေလို့ မဖြစ်ပေဘူးပေါ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၀)

ကိုယ့်ဆီက တစ်ခုခုပါသွားတဲ့အခါ ကိုယ်ယူခဲ့တာ ပြန်ပေးလိုက်ရတာပဲလို့ သဘောထားလိုက်ပါ။ ကိုယ် ပါလို့ ပြန်ယူတာမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့။

ကိုယ်ခံလိုက်ရပြီလို့ သိလိုက်တဲ့အချိန်မှာ အကြွေး တစ်ခု ဆပ်ခွင့်ရလိုက်တာပဲလို့သာ ဖြေကြည့်လိုက်ပါ။ ကိုယ်ခံရလို့ ပြန်လုပ်လိုက်တာမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့။

ဒုက္ခတွေ ကြီးလွန်းတဲ့အခါ ဝဋ်ကြွေးတွေ ဆပ်နေရ တာလို့ သဘောထား၊ အတိုးမများအောင်ဘဲ ကြိုးစား ကြည့်ပါ။ ကိုယ်ဒုက္ခကြီးသလို သူများတွေလည်း ကြီးပါစေဆိုတာမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့။

အရင်းစစ်တော့ ကိုယ့်သံသရာ ကိုယ်ပဲ ဖြတ်ရမှာပါပဲ။ ကိုယ့်ဝဋ်ကြွေး ကိုယ်ပဲ ဆပ်ရမှာပါပဲ။ အကြွေးဆပ် ရင်း အကြွေးမထပ်အောင် သတိနဲ့ ရှောင်ဖို့ပါပဲ။

Like

Comment

Share

Status

Photo

Check In

ဆရာတော်ဦးဗုဒ္ဓိက နန်းမတော်မယ်နုကို ပြောတဲ့
‘မယ်နုရေ၊ သူ့အကြွေးရှိရင်တော့ ဆပ်ရမ္မာပဲ’ ဆိုတဲ့
စကားလေးက အကြွေးဆပ်နေသူတွေအတွက်
ဘဝသင်ခန်းစာယူစရာ အားတစ်ခုပါပဲ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယီ အရှင်ပိပိတ္ထ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၁)

ဆင်းရဲမှာကြောက်ရင် မနှမြောနဲ့။ နှမြောတဲ့သူဟာ ဆင်းရဲတတ်တယ်။ (နှမြောတော့ မပေး၊ မပေးတော့ မရ၊ ဒါ သဘာဝပဲ။)

ရုပ်ဆိုးမှာကြောက်ရင် ဒေါသမကြီးနဲ့။ ဒေါသကြီးတဲ့ သူဟာ ရုပ်ဆိုးတတ်တယ်။

ဘဝအဆင့်နိမ့်မှာကြောက်ရင် မာနမကြီးနဲ့။ မာနကြီး တဲ့သူဟာ တိရစ္ဆာန်ဘဝ ရောက်တတ်တယ်။

အထီးကျန်မှာကြောက်ရင် မနာလိုစိတ် မများနဲ့။ မနာလို စိတ် များတဲ့သူဟာ တစ်ယောက်တည်း အထီးကျန် တတ်တယ်။

ဉာဏ်ထိုင်းမှာကြောက်ရင် မေးဖို့ ဝန်မလေးနဲ့။ မမေးတဲ့ သူဟာ မသိဘဲ ထိုင်းသွားတတ်တယ်။

ရောဂါထူမှာ ကြောက်ရင် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်နဲ့။

သူတစ်ပါးကို ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်တဲ့သူဟာ ရောဂါထူ
တတ်တယ်။

အသက်တိုမှာကြောက်ရင် သူများအသက် မသတ်နဲ့။
သူတစ်ပါး အသက်ကို သတ်တဲ့သူဟာ အသက်တို
တတ်တယ်။ (ကျမ်းကိုး-စူဠကမ္မဝိဘင်္ဂီသုတ်)

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

📄 Status

📷 Photo

📍 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၂)

ဘဝမှာ ရင့်ကျက်တည်ငြိမ်လာတယ်ဆိုတာ တကယ်တော့ လောကဓံကို ခံနိုင်လာတာပါပဲ။

အကောင်းအဆိုး၊ အတက်အကျ၊ အနိမ့် အမြင့်တွေ ကြားမှာ ဘဝမပြားသွားအောင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့သူဟာ တည်ငြိမ်တဲ့သူပါပဲ။

“ရလို့လည်း မကြွဘူး၊ မရလို့လည်း မခဘူး၊ အခြံအရံများလို့လည်း မမှားဘူး၊ အခြံအရံရှားလို့လည်း မဖားဘူး၊ ချီးမွမ်းလို့လည်း မမြောက်ဘူး၊ မချီးမွမ်းလို့လည်း မကောက်ဘူး၊ ကောင်းလို့လည်း မပြောင်းဘူး၊ မကောင်းလို့လည်း မစောင်းဘူး” ဒီလို အပြောင်းအလဲတွေမှာ အကောင်းပဲလာလာ၊ အဆိုးပဲကြုံကြုံ မတုန်မလှုပ် ရင်ဆိုင်နေနိုင်တာဟာ ရင့်ကျက်လာတာပါပဲ။

“ဘာမှ အကြာကြီး မဟုတ်ဘူး” ဆိုတဲ့ အသိလေး တစ်ခုသာ လေးလေးနက်နက် လက်ခံထားလိုက်ပါ။

ကြုံလာသမျှ လောကဓံကို အလွယ်တကူ ရင်ဆိုင်
ကျော်လွှားနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ ကောင်းလည်းမတုန်၊
ဆိုးလည်းမဖြုန်တော့တဲ့ ဘဝဟာ တည်ငြိမ်ရင့်ကျက်
တဲ့ ဘဝပါပဲ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၃)

အစားဆိုတာ ကိုယ်ကြိုက်တိုင်း မစားရဘူး။ တည့်တာကို စားရတယ်။ ကြိုက်တိုင်းစားရင် ရောဂါများတတ်တယ်။ တည့်တာစားမှ ကျန်းမာရေး ကောင်းတယ်။

စကားဆိုတာ ပြောချင်တိုင်း မပြောရဘူး။ ပြောသင့်မှ ပြောရတယ်။ ပြောချင်တိုင်းပြောရင် အမှားများတတ်တယ်။ ပြောသင့်မှ ပြောတာက အပြစ်ကင်းတယ်။ အပေါင်းအသင်းဆိုတာ ပေါင်းချင်တိုင်း မပေါင်းရဘူး။ ပေါင်းထိုက်မှ ပေါင်းရတယ်။ ပေါင်းချင်တိုင်းပေါင်းရင် မကောင်းတဲ့သူနဲ့ တွေ့တတ်တယ်။ ပေါင်းထိုက်တဲ့သူပေါင်းမှ အကျိုးရှိတယ်။

အနေအထိုင်ဆိုတာ နေချင်သလို မနေရဘူး။ နေတတ်အောင် နေရတယ်။ နေချင်သလိုနေရင် အကုသိုလ်

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

📄 Status

📷 Photo

📍 Check In

အဖြစ် များတတ်တယ်။ နေတတ်အောင်နေမှ အကုသိုလ်
အဖြစ်နည်းတယ်။

* အစားစကား၊ နေရာပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤထိုထိုကို၊ ဆင်ခြင်
နိုင်မှ၊ လူ့ဘဝ၊ နေရထိုင်ရ ချမ်းသာရ။

 Like

 Comment

 Share

Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၄)

လှူဒါန်းချင်၊ ပေးကမ်းချင်စိတ် ရှိနေတာကိုက နည်းတဲ့ သဒ္ဓါတရားမှ မဟုတ်တာ။ ဒီစိတ်က လူတိုင်း မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တချို့က ရဖို့ပဲ မျှော်လင့်တယ်။ ရပြီးရင်လည်း ဘယ်တော့မှ ပြန်မထွက်တော့ဘူး။ အဲဒီလို ရရှိလာတဲ့ အရာတွေအပေါ်မှာ ပြန်မထွက်အောင် ကြောင့်ကြစိုက်နေရတာလည်း ပူလောင်မှု တစ်မျိုးပဲ။

ပေးရဲတဲ့သူ၊ လှူချင်စိတ်ရှိနေတဲ့သူမှာကျတော့ ရလာတဲ့ ပစ္စည်းဝတ္ထုအပေါ်မှာ စိုးရိမ်ပူပန်မှု၊ ကြောင့်ကြစိုက်ရမှု အတော်နည်းတဲ့အတွက် ပူလောင်မှုလည်း သက်သာစေတယ်။ ဒါတောင်မှ တစ်ခါတစ်ခါ လှူခါနီး၊ ပေးခါနီးဆိုရင် စိတ်က တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် ဖြစ်နေတတ်သေးတယ်။ သဒ္ဓါတရားကို မစ္ဆရိယတရားက အနှောင့်အယှက်ပေးတဲ့သဘောပါပဲ။

ဒါကြောင့် သဒ္ဓါတရားအပေါ်မှာ ဘယ်တော့မှ တွန့်ဆုတ်တွန့်ဆုတ် မဖြစ်ပါစေနဲ့။ လှူမယ်ပေးမယ်လို့ သဒ္ဓါစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာရင် ချက်ချင်း အကောင်အထည်ဖော်ပါ။ ကိုယ့်အခြေအနေက လှူနိုင်တဲ့ အနေအထားဆိုရင်

အကောင်းဆုံးကိုသာ လှူပါ။ မပြည့်စုံလို့၊ လှူချင်
သလောက် မလှူရဘူးဆိုရင်လည်း ရှိတဲ့ အနေအထား
နဲ့ စေတနာပြတ်အောင် လှူပါ။ လှူဖွယ်ပစ္စည်း ကြီး
ခြင်း မကြီးခြင်းက အရေးမကြီးဘူး။ စေတနာကြီးခြင်း
မကြီးခြင်း၊ စေတနာပြတ်ခြင်း မပြတ်ခြင်းကသာ ပဓာန
ပါပဲ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၅)

လောကမှာ မေတ္တာနဲ့ချစ်တဲ့ အချစ်ဟာ ရိုးအိသွားတယ် ဆိုတာ မရှိဘူး။ မေတ္တာစစ်ရင် အချစ်များသွားလို့ လည်း သောကများရတယ်၊ ပူလောင်ရတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ မေတ္တာချစ်မှာ ပြန်အချစ်ခံချင်တာတို့၊ ပိုင်ဆိုင် ချင်တာတို့၊ မနာလိုတာ၊ သဝန်တိုတာတို့ဆိုတာ မရှိ ဘူး။ သူ မချစ်လို့လည်း ကိုယ်အချစ်ပြယ်တာမျိုး မရှိဘူး။

မေတ္တာချစ်က အကျိုးလိုလားတဲ့ အချစ်မျိုး ဖြစ်တဲ့ အတွက် တစ်ဖက်သား အကျိုးပျက်စီးစေမယ့် အချစ် မျိုး ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ပေါ်ပါဘူး။ မေတ္တာချစ်က “သူ ကြီးပွားပါစေ၊ သူ ချမ်းသာပါစေ၊ သူ ဘေးရန် ကင်းပါစေ၊ သူ လိုအင်ဆန္ဒ ပြည့်ပါစေ” စသဖြင့် ကိုယ်နဲ့ တည့်သူ မတည့်သူ မခွဲခြားဘဲ အားလုံးအပေါ် အကျိုးဖော်တဲ့ အချစ်မျိုး ဖြစ်တဲ့အတွက် မေတ္တာစိတ် များလေလေ မိမိ သူတစ်ပါး အကျိုးများပြီး အေးချမ်း လေလေပဲ ဖြစ်တယ်။

ဒါကြောင့် မချစ်ရင် မနေနိုင်ဘူး၊ မဖြစ်မနေ ချစ်ရမှ
ဖြစ်မယ်ဆိုရင်တော့ ပိုင်ဆိုင်လိုမှုနဲ့ ခံစားလိုမှုကို ဦးစား
ပေးတဲ့ တဏှာအချစ်နဲ့ မချစ်ဘဲ အကျိုးလိုလားပြီး
တန်ဖိုးထားတဲ့ မေတ္တာချစ်နဲ့ ချစ်နိုင်အောင်သာ ကြိုးစား
ပါ။ မေတ္တာနဲ့ချစ်ရင် မပူဘူး။ တဏှာနဲ့ချစ်ရင် အပူ
ကူးတယ်။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိဝိတ္ထ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၆)

အထီးကျန်တယ်ဆိုတာ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေလို့ အထီးကျန်တာ မဟုတ်ဘူး။ အလုပ်မရှိလို့ အထီးကျန်တာ။ အလုပ်ရှိနေတဲ့သူဟာ အထီးကျန်ဖြစ်ဖို့တောင် အချိန်ရှိမှာ မဟုတ်ဘူး။ အများကြားမှာနေပြီး အလုပ်မရှိရင်လည်း အထီးကျန်တာပဲ။ သူများတွေက ကိုယ်စီ အလုပ်တွေနဲ့ဖြစ်ပြီး ကိုယ်ပဲ အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေရင် ကြာတော့ အထီးကျန်ခြင်း (Loneliness) ဖြစ်လာတဲ့ သဘောပဲ။

အမှန်တော့ ဘယ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူနဲ့ပဲနေနေ အလုပ်မလုပ်ဘဲနေရင် အထီးကျန်တာပဲ။ မကောင်းတဲ့ အလုပ်ကလွဲပြီး ကျန်တဲ့ အလုပ်တွေမှာ ဘာအလုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ် လုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်ရှိရင် အလုပ်က ကိုယ့်ကို အထီးကျန်ခြင်းကနေ ပယ်ဖျောက်ပေးတယ်။ ဘာအလုပ်မှ မရှိရင် တံမြက်စည်းလှည်းနေမယ်၊ သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေမယ် စသဖြင့် အလုပ်တစ်ခုခုကို ရှာလုပ်တဲ့အကျင့်ဟာ အထီးကျန်မှုကို လျော့ချတာပဲ။ အပြစ်ကင်းတဲ့ အလုပ်တစ်ခုခုကို လုပ်နေခြင်းဟာ ကုသိုလ်တရား

တိုးပွားစေတတ်သလို အထီးကျန်ခြင်းကလည်း ရုန်းထွက်နိုင်တယ်။

ဒါကြောင့် တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်နေလို့လည်း ပျင်းရိမှုတွေနဲ့ အထီးကျန်တာမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့။ အပြစ်ကင်းတဲ့ အလုပ်တစ်ခုခုကိုသာ ရှာပြီး လုပ်နေလိုက်ပါ။ အထီးကျန်မှုဆိုတာ သူ့အလိုလို ပျောက်သွားမှာပဲပေါ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၇)

လူတစ်ယောက်ကို သိပ်အကောင်းမြင်လွန်းရင်လည်း အမှန်တရားက ဘက်လိုက်သွားတတ်သလို အဆိုးတွေပဲ မြင်နေရင်လည်း အမှားအတွက် တွန်းအားဖြစ်စေတတ်တယ်။

ကိုယ်မကြိုက်တဲ့သူဖြစ်လို့၊ ကိုယ်နဲ့မတည့်တဲ့သူဖြစ်လို့ ဘာလုပ်လုပ် မကောင်းအထင်နဲ့ အစောင်းမြင်နေလို့ တော့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ လူတိုင်းမှာ ကောင်းကွက်လေးတွေ ရှိနေတတ်တာပဲလေ။

ဒီလိုပဲ။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့သူဖြစ်လို့၊ ကိုယ်နဲ့ အဆင်ပြေနေတဲ့သူဖြစ်လို့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အကောင်းချည်းပဲဆိုတာ မျိုးလည်း မဖြစ်သင့်ဘူးပေါ့။ သူ့မှာလည်းပဲ အားနည်းချက်ဆိုတာ ရှိနေမှာပဲ။ အားနည်းချက်ကို ရှာဖွေ မဟုတ်ဘူး။ အမှန်ကို သိဖို့။

ချစ်လွန်းရင်လည်း အဂတိလိုက်သွားတတ်သလို မုန်းလွန်းရင်လည်း အဂတိလိုက်သွားတတ်တယ်။ အချစ်

တော် မမွေးဖို့နဲ့ အပြစ်ချော်မတွေးဖို့၊ အပြစ်မြင်သိဖို့နဲ့
အပြစ်မတင်မိဖို့ သူ့နေရာနဲ့သူ မြင်ကြည့်တတ်ဖို့တော့
လိုတာပေါ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၈)

ဒကာတစ်ယောက် ကိုယ်တိုင် လာလျှောက်ပါတယ်။
 “အရှင်ဘုရားရဲ့ တရားစကားတွေကြောင့် တပည့်
 တော် ဘဝတစ်ဆစ်ချိုး ပြောင်းသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
 အပေါင်းအသင်းတွေတော့ ရှားသွားပြီ ဘုရား၊ ဒီ
 အတွက်လည်း အစကတော့ အထီးကျန်သလို ခံစားရ
 ပါတယ်။ ခုတော့ အရှင်ဘုရား မိန့်သလို တစ်ယောက်
 တည်းလည်း နေတတ်သွားပါပြီ ဘုရား” တဲ့။
 ဪ... ဓမ္မစွမ်းအား တကယ့်ကိုပဲ ထူးခြားလှပါ
 ပေစွ။

ဟုတ်တယ်။ သူ ပြောသလို တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်
 နေတော့လည်း ဘာအရေးလဲပေါ့။ မွေးလာတုန်းက
 လည်း တစ်ယောက်တည်း၊ ခွဲသွားရမယ်ဆိုတော့လည်း
 တစ်ယောက်တည်း။ ဘယ်လောက်ပဲမြဲမြဲ ခွဲချိန်တန်
 တော့လည်း ကွဲရတာပဲလေ။ အကုသိုလ်တွေ တွဲမပါ
 ဖို့က အဓိက မဟုတ်လား။

တချို့က ဘာသာရေးဘက်လိုက်ရင် လူမှုရေးပျက်ပြီး
 အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့ ဝေးကွာသွားတယ်လို့ ထင်

တတ်ကြတယ်။ တကယ်တော့ တရားဘက်ပါသွား
လို့ အပေါင်းအသင်းတွေ ခွာသွားတာ မဟုတ်ဘူး။
တရားနဲ့ မတည့်လို့ သူတို့ ခွာသွားတာ။ သဒ္ဓါမရှိတဲ့
သူက သဒ္ဓါနဲ့ ပတ်သက်ရင် မကြိုက်ဘူး။ သီလမရှိ
တဲ့သူကို သီလအကြောင်းပြောရင် မကြားချင်ဘူး။
ဘာသာရေး စိတ်မဝင်စားတဲ့သူဟာ ဘာသာရေးနဲ့
ပတ်သက်ရင် သဘောမကျဘူး။ ဒါ သဘာဝပဲ။

ဒါကြောင့် ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်ပါ။ အဖော်မရှိလည်း
အလုပ်ရှိနေရင် အထီးကျန် မဖြစ်ပါဘူး။ အပေါင်း
အသင်းအဖော်ထက် တရားအဖော်က အကောင်းဆုံး
ပဲ။ တရားက ပေါင်းလေလေ ကိုယ့်အတွက် ကောင်း
လေလေပဲ။

Like	Comment	Share
------	---------	-------

Status	Photo	Check In
--------	-------	----------

မနာပဒါယိ အရှင်ပိပိတ္ထ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၆၉)

လောကမှာ သတ္တဝါနဲ့ ပြဿနာဆိုတာ ရှောင်လို့မရတဲ့ လောကခံပဲ။ အထူးသဖြင့် အလုပ်များလေ ပြဿနာ ပိုများလေပဲ။ ကိစ္စတိုင်းမှာ အကြောင်းတရားဆိုတာ ရှိနေတာပဲ။ အကြောင်းကြောင့် အကျိုး ဖြစ်တာချည်း ပါပဲ။

ဘယ်လိုကိစ္စမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်လာရင် ရင်ဆိုင်ရမှာ၊ ဖြေရှင်းရမှာပဲ။ ခံစားနေလို့ ပြေလည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဖြေဆည်ရာရှာမှ ပြေလည်တာ လာမှာပါ။ ဖြေဆည်ရာ နဲ့ ပြေလည်ရာ ရှာတဲ့အခါ ကိုယ့်အတွေးခံယူချက်က အဓိကပဲ။ ဘာမှ အကြာကြီး ခံစားဖို့ မရှိဘူး။

တချို့ကိစ္စတွေက ဖြည့်တွေးလိုက်ရင် ပြီးသွားတာပဲ။ တချို့ကိစ္စတွေက ဖြေတွေးလိုက်ရင် ပြီးသွားတာပဲ။ တချို့ကိစ္စတွေကျတော့ မတွေးဘဲ နေလိုက်ရင် ပြီးသွား တာပဲပေါ့။

အဓိကကတော့ ခံစားချက်တွေ သက်သာဖို့ဆိုရင် ခံယူ

ချက်အတွေးတွေ ပြင်လိုက်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား။ ဖြည့်တွေး
ကြည့်ပါ။ မရရင် ဖြေတွေးကြည့်ပါ။ ဘယ်လိုမှ မရရင်
မတွေးဘဲ နေလိုက်ပါ။

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

📄 Status

📷 Photo

📍 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၀)

စိတ်ဆိုးတာက ဒေါသအသေးစား၊ စိတ်ကောက်တာက ဒေါသအလတ်စား၊ စိတ်နာတာက ဒေါသအကြီးစား။ ဘယ်ဒေါသမှ မကောင်းဘူး။

အဆိုးဆုံးက စိတ်နာတာပဲ။ စိတ်ဆိုးတာက ခဏလေးပြေတယ်။ စိတ်ကောက်တာက ချောရင်ပြေတယ်။ စိတ်နာတာကျတော့ ပြေဖို့ မလွယ်သလို သံသရာနဲ့ ချိပြီးတော့ကို ဒီအနာက မပျောက်ဘဲ ဖြစ်တတ်တယ်။

ကိုယ်က သူများကို စိတ်နာရရင်လည်း မကောင်းဘူး။ သူများက ကိုယ့်ကို စိတ်နာသွားရင်လည်း မကောင်းဘူး။ ဘယ်သူက ဘယ်သူကြောင့်ပဲနာနာ စိတ်အနာဟာ ပူလောင်မှုနဲ့ နာကျင်မှုကိုပဲ ဖြစ်စေတယ်။ စိတ်နာပစ်လိုက်လို့ ငြိမ်းချမ်းသွားမှာတော့ မဟုတ်ဘူး။ သံသရာရှည်ဖို့ပဲ ရှိတယ်။

ဒါကြောင့် လောကအနာတွေထဲမှာ စိတ်နာတာက

အဆိုးဆုံးပဲ ဖြစ်တဲ့အတွက် စိတ်နာအောင်လည်း
မလုပ်နဲ့၊ စိတ်လည်း မနာမိစေနဲ့။ ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စစ်
စိတ်မညစ်ပါစေနဲ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

၄၆ မနုပဒါယီ အရှင်မိတ္တ

မရာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၁)

လောကမှာ ကြီးတိုင်း မကောင်းတာက မာနပဲ။

မာနကြီးတာ မကောင်းဘူး။ ပညာကြီးမှ ကောင်းတယ်။
အကောင်းဆုံးကတော့ သတိကြီးတာ အကောင်းဆုံးပဲ။
ပညာကြီးပြီး သတိမကြီးရင် ပညာနဲ့ မာန ပေါင်းသွား
တတ်တယ်။

မာနရဲ့သဘောက ဘယ်လောက်ပဲထောင်ထောင် သူ
က ကိုယ့်ကို အထက်ကို မပို့ဘူး။ အောက်ကိုပဲ ရောက်
စေတယ်။ မာနကြီးရင် အပါယ်နီးတယ်။ မာနရဲ့
ဆန့်ကျင်ဘက် ဂါရဝ၊ နိဝါတ တရားတွေကတော့
ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အောက်ညွှတ်ထား၊ နှိမ့်ချထားပေ
မယ့် သူက ကိုယ့်ကို အောက်ကို မပို့ဘူး။ အထက်
ကိုပဲ ရောက်စေတယ်။ နှိမ့်ချခြင်းဟာ မြင့်မြတ်မှု
တစ်မျိုးပဲ။

“ဘာမှမမြဲဘူး” ဆိုတဲ့ အနိစ္စအသိဟာ မာနကို
ခွာစေတယ်။ သတိမပါရင် တဒင်္ဂအရှိမှ “ငါ”
ပါတတ်တယ်။

ဒါကြောင့် ဘဝမှာ ဘယ်လောက်ပဲ တောက်တောက်
သတိမပျောက်စေနဲ့။ သတိပျောက်ရင် ဘဝမှောက်
မယ်။ ဘဝမှောက်ရင် အလှပျောက်မယ်။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယီ အရှင်ဝိဝိတ္ထ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၂)

ကိုယ်မလုပ်နိုင်သေးတဲ့ ကောင်းတဲ့အလုပ်လေးတွေ၊
ကိုယ်မလုပ်ဖြစ်သေးတဲ့ ကောင်းတဲ့အလုပ်လေးတွေမှာ
သူများ လုပ်နိုင်တာ၊ သူများ လုပ်ဖြစ်နေတာတွေ့ရင်
ဝမ်းသာပေးကြည့်ပါလား။ အဲဒီလို ဝမ်းသာပေးနိုင်တဲ့
စိတ်ကလေးက ကုသိုလ်စိတ်ပဲလေ။ သူ့ကြည့်ပြီး
ကိုယ်က ဝမ်းသာပေးတော့ ကိုယ်လည်း ကုသိုလ်
တိုးတာပေါ့။

ဝမ်းသာပေးနိုင်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ? မနာလိုစိတ်က
နေရာယူမှာပေါ့။ မနာလိုစိတ်ဆိုတာ အကုသိုလ်ပဲလေ။
သူကဖြစ်ရင် ဖြစ်တဲ့သူကို အရင် ခံစားစေတော့တာ၊
ပူလောင်စေတော့တာပဲ။

“ဝမ်းသာပေးလို့ မရဘူး” ဆိုတဲ့ စိတ်အတွေးကိုက
ကိုယ့်ကို ပူလောင်နေတော့တာ မဟုတ်လား။ သူမမှန်
လို့ ကိုယ်ဝမ်းသာပေးနိုင်ဘူးဆိုလည်း အကုသိုလ်
တော့ မယူမိစေနဲ့ပေါ့။

တကယ်တော့ မမှန်တာ မှန်တာ သူ့အကြောင်း၊ ကိုယ်
မစောင်းဖို့က ကိုယ့်အလုပ်။ သူ မဟုတ်ရင် သူ့သွား၊
ကိုယ်က ကြားမဝင်မိဖို့ ကြိုးစားရမှာပေါ့။ တန်ခိုး
အများဆုံးက ကိုယ့်စိတ်ထား၊ အယုတ်တရားတွေ
မများဖို့ ကိုယ်ကစပြီး ပြင်ကြဖို့ပဲပေါ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယီ အရှင်ပိပိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၃)

အဆင့်အတန်းဆိုတာ အပြင်ပန်းနဲ့ သတ်မှတ်လို့ မရဘူး။ ကြည့်တဲ့သူက သူ့အမြင်နဲ့သူ၊ သူ့စံနဲ့သူ သတ်မှတ်မှာပဲ။ ဘယ်သူတွေက ဘယ်လောက်ပဲ အဆင့်အတန်း ခွဲခြားပါစေ ကိုယ့်အဆင့်အတန်း ကိုယ် ကွဲပြားဖို့ပဲ လိုတယ်။

ရာထူးဌာနနဲ့ရ ဂုဏ်ပကာသနတွေနဲ့ သတ်မှတ်တဲ့ အဆင့်အတန်းဟာ အပြင်ပိုင်း သတ်မှတ်ချက်ဖြစ်ပြီး အနှစ်သာရအားဖြင့် တန်ဖိုး ရှိချင်မှ ရှိမယ်။ အကျင့်စာရိတ္တပိုင်းနဲ့ သတ်မှတ်တဲ့ အဆင့်အတန်းကတော့ အသွင်မလှပေမယ့် ဘဝင်ကျစေ၊ အနှစ်ရစေ၊ တန်ဖိုး တက်စေတယ်။

မရှိပေမယ့် မခိုးဘူး၊ မလှပေမယ့် မညှိုးဘူး၊ မသိပေမယ့် မလိမ်ဘူး၊ မဟုတ်ပေမယ့် မယုတ်ဘူး စသဖြင့် ခဏအဆင်ပြေဖို့အတွက် အကျင့်မဖျက်တာမျိုးမှသာ

အဆင့်သာတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။ အသွင်မရှိပေမယ့်
အဆင့်ရှိတယ်လို့ ပြောရမှာပါ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၄)

ဘဝမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သတိကပ်ပြီး ထိန်းကျောင်း နိုင်ဖို့၊ ဆုံးမပြုပြင်နိုင်ဖို့၊ လောကဓံနဲ့ ကြုံလာရင် ဖြေဆည်နိုင်ဖို့ဆိုရင် စာများများဖတ်၊ တရားများများ နာဖို့ လိုတယ်။ စာဖတ်ခြင်း၊ တရားနာခြင်းဟာ အရွယ် နဲ့ မဆိုင်ဘူး။ စာစုံဖတ်၊ တရားစုံနာတတ်ဖို့ပဲ လိုတယ်။

စာဖတ်တာများလာလေ၊ တရားနာတာများလာလေ ဘဝအတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်လေဖြစ်ပြီး သတိတရားနဲ့ အသိတရားများ အင်အားကောင်းကာ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် အကောင်းဆုံး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နိုင်လာမှာ ဖြစ်တယ်။

ကိုရီးယားက တပည့်ညီငယ်တစ်ယောက်ကို “စာ များများဖတ်ဖို့နဲ့ စာစုံဖတ်ဖို့” လမ်းညွှန်ပေးလိုက်တာ ခုဆို အဲဒီညီငယ်က သူ့ကိုယ်သူလည်း ထိန်းကျောင်း လာနိုင်၊ သူ့ညီအစ်ကိုတွေ၊ မိသားစုတွေအပေါ်မှာ လည်း ပြုပြင်နိုင်စွမ်း ရှိလာတဲ့အပြင် ဘာသာတရား၊ အဆုံးအမတွေနဲ့ အတော်လေး ဟုတ်လာတာကို တွေ့

နေရတယ်။ စာဖတ်ခြင်း၊ တရားနာခြင်းက ဘဝတစ်ခုကို အကောင်းဆုံး ပြုပြင်ပြောင်းလဲနိုင်တယ်ဆိုတာ လက်တွေ့ပဲ။

စာကောင်းပေမယ့် တရားစစ် တရားမှန်ဆိုတာ သတ္တဝါတွေကို ဘယ်တော့မှ အမှားမဖြစ်စေ၊ အဆိပ်မသင့်စေဘူး။ အားဖြစ်ဖို့နဲ့ အမှားပစ်ဖို့ပဲ ခွန်အားဖြစ်စေတယ်။ မမှန်တဲ့စာ၊ မမှန်တဲ့ တရားတော့ မဖတ်မနာမိစေနဲ့ပေါ့။

Like

Comment

Share

Status

Photo

Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိပိဏ္ဍ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၅)

ချောင်ပိတ်အရိုက်ခံရတဲ့ ခွေးဟာ သွေးရူးသွေးတန်း နဲ့ နီးစပ်ရာကို ပြန်ကိုက်တတ်သလို အားနည်းချက်ကို အကြိမ်ကြိမ် အပြောခံရတဲ့သူဟာလည်း ကြာတော့ မခံစားနိုင်၊ မခံမရပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး အပြင်းအထန် ပေါက်ကွဲ တတ်တယ်။

သူသူကိုယ်ကိုယ် လူတိုင်းမှာ အားနည်းချက် ကိုယ်စီ ရှိနေကြရာမှာ ကိုယ့်အားနည်းချက်တော့ ဖုံးကွယ်ပြီး သူ့အားနည်းချက်ကျမှ ဖိနှိပ်ကြတယ်ဆိုရင် ဒါဟာ ကိုယ်ချင်းစာတရား မရှိတာပါပဲ။ မှားတတ်တဲ့ သဘာဝ အမှားဖြစ်ခဲ့ရင် အမှားအတွက် ပြုပြင်ခွင့်ပေးရမယ်။ အားနည်းချက်အပေါ်မှာ နားလည်မှု ပေးရမယ်။ ရည်ရွယ်ချက်ရှိရှိ မှားခဲ့ရင်တောင် ကိုယ့်ရဲ့ သည်းခံ နိုင်မှု၊ ခွင့်လွှတ်နိုင်မှု စွမ်းအားနဲ့ တစ်ဖက်သားကို ပြောင်းလဲကြည့်ရမယ်။ မရတဲ့အဆုံး ဥပေက္ခာ သုံးပေါ့။

အနိုင်အထက် ဖိနှိပ်ခြင်းဟာ ကရုဏာတရား ခေါင်းပါး

ခြင်းပဲ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘယ်သူ့ ဘယ်သူ့အပေါ်မှ
နိုင်ထက်စီးနင်း ပြုတာမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့။ စေတနာ
ပါပါနဲ့ လုပ်မိခဲ့တဲ့ မကောင်းတဲ့ အလုပ်တစ်ခုဟာ
တန်ပြန်သက်ရောက်မှု အကုသိုလ်ဝင်္ဂကြွေးမျိုးအဖြစ်
ပြန်လည်ပေးဆပ်ရတတ်တယ်ဆိုတာ မမေ့ပါနဲ့။

ချောင်မပိတ်ပါနဲ့။ လမ်းဖွင့်ပေးပါ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိမိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၆)

ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် မကျေမနပ် မဖြစ် မိစေနဲ့။ “ ဆိုးလိုက်တဲ့ ဘဝ ” ဆိုပြီးလည်း စိတ်ဓာတ် မကျမိစေနဲ့။ ကိုယ့်ထက်ဆိုးတဲ့ ဘဝတွေ အများကြီး ရှိတယ်။ အပါယ်ဘုံဘဝ မရောက်ဘဲ လူ့ဘဝ ရနေ တာကိုက ဘဝက ကောင်းနေပြီးသား မဟုတ်လား။ လူ့ဘဝမှာ အဆင်ပြေမှု၊ မပြေမှု၊ အကောင်း၊ အဆိုး ဒါမျိုးကတော့ ရှိမှာပေါ့။ အဲဒါ ဘဝအစစ်မှ မဟုတ် တာ။ လူတိုင်းကြုံနေကျ လောကဓံပဲလေ။

တကယ်တော့ ဘဝဆိုတာ ထာဝရမှ မဟုတ်တာ။ တဒင်္ဂဖြစ်တည်မှု သက်သက်ပဲ။ ဘာမှ အကြာကြီး မဟုတ်ဘူး။ ဖြစ်လိုက် ပျက်လိုက်နဲ့ ဒီလိုပဲ သွားနေ မှာပဲ။ အဲဒီ အပြောင်းအလဲ အရွေ့လေးမှာပဲ ကိုယ်က အလိုက်သင့် နေတတ်ဖို့ လိုတယ်။ အလိုက်သင့်နေ တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အပြစ်မများအောင်၊ အကုသိုလ်မများအောင်၊ အပြစ်ဖြစ်သွားရင်လည်း အကြာကြီး မစွဲသွားအောင်၊ အမြန်ရုန်းထွက်နိုင်အောင် နေတတ်ဖို့ပဲလေ။

ဒါကြောင့် ဘဝဆိုတာ စိတ်ဓာတ်ကျဖို့၊ မကျေမနပ်
ဖြစ်ဖို့ မဟုတ်ဘဲ အနေတတ်အောင်နေပြီး အပြစ်မဖြစ်
အောင် ကြိုးစားဖို့ပဲ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကိုယ့်ဘဝကိုယ်
ကျေနပ်အောင် ကြိုးစား၊ အတက်အကျ၊ အနိမ့်အမြင့်၊
အကောင်းအဆိုးတွေကြားမှာ အဆိုးမများအောင်သာ
ရိုးရိုးလေး နေသွားကြဖို့ပဲ မဟုတ်လား။ မရိုးမသား
တန်ခိုးထွားနေတဲ့ ဘဝထက်စာရင် ရိုးရိုးသားသား
အဆိုးမများတဲ့ဘဝက ပိုပြီး အကျိုးများတာ အသေ
အချာပါပဲ။

Like Comment Share

Status Photo Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၇)

ကိုယ်စိတ်တိုင်းမကျတိုင်း ဟိုယိုးမယ်ဖွဲ့၊ ဒီအပြစ်ပြော၊
ဘယ်သူကြောင့် ဘာကြောင့်တွေ အပြစ်တင်မနေပါနဲ့။
ဘယ်သူ ဘယ်ဝါကြောင့်မှ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာ
ကိုယ် ဖြစ်နေတာ။ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ့်ကိုယ် စိတ်အလို
အတိုင်း မဖြစ်လို့ အဲဒီလို ဖြစ်တာ။

စိတ်အလိုအတိုင်း ဖြစ်ဖို့ဆိုတာလည်း ဘယ်တော့မှ
မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တစ်ခုခုလိုနေ၊ တစ်ခုခုလွဲနေမှာပဲ။ မြဲနေ
တယ်ဆိုတာ တစ်ခုမှ မရှိတာ။ တစ်ခါတစ်ခါ သူများ
ကို စိတ်တိုင်းမကျလို့ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ထလုပ်ပြန်
တော့လည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပါ စိတ်တိုင်းမကျပြန်
ဘူး။ သူများဆို ပိုဆိုးတာပေါ့။

တကယ်တော့ စိတ်တိုင်းမကျတာဟာ စိတ်ရိုင်းမချ
နိုင်လို့ပါပဲ။ အလိုမကျတဲ့စိတ်၊ မကျေနပ်တဲ့စိတ်၊
သဘောမကျတဲ့စိတ် စတာတွေဟာ စိတ်ရိုင်းတွေ
ပါပဲ။ အဲဒီလို ခပ်ကြမ်းကြမ်း၊ ခပ်ရိုင်းရိုင်းစိတ်တွေ
ရှိနေသမျှ အလိုကျတယ်၊ ကျေနပ်တယ်၊ စိတ်တိုင်း

ကျတယ်ဆိုတာ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ်
အယဉ်ပျောက်ပြီး အရိုင်းရောက်နေမှာ အမှန်ပဲ။

ဒါကြောင့် စိတ်တိုင်းမကျလို့ စိတ်ရိုင်းတွေ ရနေကြ
တဲ့ ဘဝမှာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆင်ခြင်၊ ပြင်သင့်တာ
ပြင်ပြီး တတ်နိုင်သမျှ စိတ်ရိုင်းချ၊ ရှိတဲ့အနေအထားနဲ့
စိတ်တိုင်းကျအောင် နေတတ်ဖို့ပဲ မဟုတ်လား။

စိတ်ရိုင်းချမှ စိတ်တိုင်းကျမယ်။

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

📝 Status

📷 Photo

📍 Check In

မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၈)

- ရှာသလောက် မလောက်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်လောဘနဲ့ကိုယ် မပြည့်ဖြစ်နေတာ။
- ဘယ်သူနဲ့မှ မတည့်တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ဒေါသနဲ့ကိုယ် ရန်ဖြစ်နေတာ။
- အယောင်ယောင်အမှားမှား ဖြစ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်မောဟနဲ့ကိုယ် အမှန်ပျောက်နေတာ။
- အောက်ခြေလွတ်သွားတာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်မာနနဲ့ကိုယ် မာန်တက်နေတာ။
- ဝမ်းသာမပေးနိုင်တာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်ဣဿာနဲ့ကိုယ် မနာလိုဖြစ်နေတာ။

အရင်းစစ်တော့ “ဘယ်လို အဆင်မပြေဘူး၊ ဘယ်လို ခံစားရတယ်၊ ဘာဖြစ်တယ် ညာဖြစ်တယ်” ဆိုတာဟာ ဘယ်သူ့ ဘယ်သူကြောင့်မှ မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်

ကိလေသာတွေက ကိုယ့်ကို အပူရစေတာပဲ။ “လောဘ
လျှော့ရင် အလိုပြည့်မယ်၊ ဒေါသလျှော့ရင် အားလုံးနဲ့
တည့်မယ်၊ မောဟလျှော့ရင် အမှားနည်းမယ်၊ မာန
လျှော့ရင် အောက်ခြေမလွတ်တော့ဘူး၊ မနာလိုစိတ်
လျှော့ရင် ဝမ်းသာရမယ်” ဒါ သဘာဝပဲ။ လက်တွေ့
လျှော့ရင် လက်တွေ့ပေါ့မှာပဲပေါ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၇၉)

ဒီလောက် အကုန်မြန်တဲ့အချိန်၊ တိုတောင်းလှတဲ့ ဘဝ ကြီးမှာ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း၊ ကိုယ့်ကို အပုပ် ချနေတဲ့သူတွေအကြောင်း၊ ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်း ခေါင်းထဲမှာ ထည့်ထားရတာ ကိုယ့်အချိန်တွေ နှမြော ဖို့ ကောင်းလိုက်တာ။ အရည်မရ အဖတ်မရ ဆိုတာ အဲဒီစကားလုံးတွေကို လိုက်ခံစားနေတဲ့ ကိစ္စမျိုးပဲ။

စိတ်ခံစားမှုဟာ စိတ်ဖြေပျောက်မှုမှ မဟုတ်တာ။ စိတ်ပင်ပန်းမှုကိုပဲ ဖြစ်စေတာ မဟုတ်လား။ ခံစားနေ လို့ ပြေပျောက်သွားတဲ့ ကိစ္စဆိုတာ မရှိဘူး။ ကိုယ့် အမှားမို့ ကိုယ်ခံစားနေလည်း အပူက ပိုတိုးရုံ ရှိမှာပဲ။ သူများအမှားကို ခံစားပေးလည်း ပူပန်ရတာပဲ။ ခံစားမှု နဲ့ စိတ်ဖြေလို့ မရဘူး။

အဓိကက ဘဝဟာ တိုတယ်။ အချိန်မရွေး ပြောင်းလဲ နိုင်တယ်။ မြင့်ရာကလည်း ကျမယ်၊ ရှိတာတွေလည်း ပျောက်နိုင်တယ်။ ဒီလို အခြေအနေမျိုးမှာ ဘယ်သူ့

ဘယ်ဝါကြောင့်မှ ကိုယ့်အချိန်တွေ၊ ကိုယ့်အခြေအနေ
တွေ၊ ကိုယ့်ခံစားချက်တွေ အကျိုးမဲ့မဖြစ်ဖို့၊ အဆိုးနဲ့
မညစ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ခေါင်းထဲထားရင် ပင်ပန်း
တာနဲ့ မရွှင်လန်းလာမယ့် ကိစ္စတွေဆို မြန်မြန်ထုတ်
လိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၀)

ဘဝမှာ “မကျေနပ်လို့သာ အသေသတ်ကြမယ်၊ မကြိုက်လို့သာ တိုက်ခိုက်ကြမယ်၊ မကြည်ကြလို့သာ အပီချကြမယ်၊ မနှစ်သက်လို့သာ အပြစ်ဖွဲ့ကြမယ်” ဆိုရင် ကိုယ်ဖြစ်သလို သူလည်း ဖြစ်မှာပဲ။ ကိုယ် မုန်းသလို သူလည်း မုန်းမှာပဲ။ ကိုယ်ခံစားသလို သူလည်း ခံစားနေမှာပဲ။ လူတိုင်း လူတိုင်း သူ့အကြိုက်နဲ့ သူက ရှိနေကြတာ မဟုတ်လား။

“ကိုယ်ကြိုက်တာကို ကြိုက်ရမယ်၊ ကိုယ်နှစ်သက်တာကို နှစ်သက်ရမယ်” ဆိုတာကတော့ သူများ မပြောနဲ့ ကိုယ်မွေးထားတဲ့ သားသမီးတောင် ကိုယ့်သဘောအတိုင်း ဖြစ်တာမှ မဟုတ်တာပဲလေ။ ကိုယ့်သဘောအတိုင်း ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ တစ်ယူသန်အစွဲကြီးကိုက လွဲနေကြတဲ့သဘော ရှိတယ်။

တကယ်တော့ လောကမှာ သစ္စာမသိသေးသမျှ ဘယ်သူမှ အမှန်မမြင်နိုင်ဘူး။ မကျေနပ်တာ၊ မကြိုက်တာ၊ မကြည်တာ၊ မနှစ်သက်တာတွေဟာ ကိုယ့်

ဘာသာကိုယ် ကိုယ့်အယူအဆ၊ ကိုယ့်အတွေး၊ ကိုယ်
အမြင်နဲ့ကိုယ် ဖြစ်နေကြတာ။ အဲဒီလို ဖြစ်နေသမျှ
အပြစ်တွေရ၊ ခံစားနေရတာလည်း ကိုယ်ပဲ ဖြစ်နေ
တော့တာပေါ့။ ဒါဟာ ဒေါသရဲ့ သဘောပဲ။ ဒေါသ
က ဖြစ်တဲ့သူကိုလည်း ပျက်စီးစေ၊ ပူလောင်စေတယ်။
ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း ကူးစက်ခံစားစေ၊ ပူလောင်
စေတယ်။

ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ အညှိုးတွေဖွဲ့ အဆိုး
တွေထည့်မနေပါနဲ့။ ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ်ငဲ့ပြီး ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုယ်ပဲ ဆင်ခြင်၊ ကိုယ့်အမြင်ပဲ ကိုယ်ပြောင်း၊
ကိုယ့်ဒေါသပဲ ကိုယ်လျှော့ အားလုံးဟာ ပေါ့သွားမှာ
ပဲပေါ့။

Like	Comment	Share
------	---------	-------

Status	Photo	Check In
--------	-------	----------

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၁)

ခလုတ်တိုက်လို့ အပြုတ်တိုက်မယ်ဆိုရင် အဟုတ်မိုက် တာလည်း ကိုယ်ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့။ ခလုတ်က ကိုယ့်ကို လာတိုက်တာမှ မဟုတ်တာ။ ကိုယ်က ခလုတ်ကို သွားတိုက်တာပဲလေ။ သွားတိုက်တဲ့သူက နာမှာပဲပေါ့။ ကိုယ်သတိမရှိလို့ ကိုယ်ဝင်တိုက်တာ။ ခလုတ်အပြစ် မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အပြစ်ပဲ။

လောကသဘာဝ နေရာတိုင်းမှာ တွန်းမိတိုက်မိတာ တွေတော့ ရှိကြမှာပေါ့။ တိုက်မိလို့ နာသွားရင် သူ့ အပြစ် မဟုတ်ဘူး။ သွားတိုက်မိတာကိုက ကိုယ့်အပြစ် ပဲ။ ကိုယ်သတိမမူမိလို့ ဖြစ်တာ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆင်ခြင်မှုနည်းလို့ ဖြစ်တာ။

အမှန်တော့ အလုပ်ရှိရင် ခလုတ်ရှိမှာပဲ။ အလုပ်များ ရင် ခလုတ်တိုက်တာလည်း များမှာပဲ။ အလုပ်လုပ်ရင်း ခလုတ်တိုက်မိတဲ့အခါ အနာသက်သာဖို့ပဲ ကြိုးစား

ရမှာပေါ့။ မတိုက်မိအောင် သတိထား၊ တိုက်မိရင်
လည်း အနာမပြင်းအောင် သတိဆောင်၊ အနာကြီးကို
အခါခါ မညည်းမနေဘဲ အသိသတိနဲ့ဆေး၊ အားလုံး
က အေးဆေးပါပဲ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၂)

မျိုသိပ်ထားရတာတွေ များလာတော့ ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်ချင်မှာပေါ့။ မျိုသိပ်လက်စနဲ့ ဆက်ပြီး မျိုသိပ်ထားလိုက်ပါ။ မခံစားနိုင်လို့ ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်တော့လည်း ရလဒ်က အကောင်းဘက် ဦးတည်လာမှာမှ မဟုတ်တာ။ ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်ခြင်းရဲ့ နောက်ကွယ်မှာ ပေါက်လို့ ကွဲသွားတာတွေပဲ ဖြစ်လာမှာပဲလေ။

အဓိကက အပြစ်တွေနဲ့ မမျိုသိပ်မိဖို့ပါပဲ။ စိတ်ထဲမှာ တန့်န့်ဖြစ်နေတဲ့ မျိုသိပ်မှုမျိုး မဖြစ်ဖို့ပါပဲ။ စိတ်ထဲမှာ ဘာမှ မခံစားဘဲ မျိုသိပ်ထားနိုင်မှ ကိုယ့်အတွက် အပြစ်ကင်းနိုင်မှာ မဟုတ်လား။ မလွဲသာလို့၊ မလွန်ဆန်နိုင်လို့ မကျေနပ်ချက်နဲ့ မျိုသိပ်မှုမျိုးကတော့ စိတ်ထဲမှာ တေးမှတ်ထားတဲ့ အာဃာတလေးတွေ ရောနေတတ်တယ်။ ဒေါသနဲ့ မျိုသိပ်မှုမျိုး မဟုတ်ဘဲ မေတ္တာမပျက် မျိုသိပ်မှုမျိုးကတော့ အကောင်းဆုံး အလေ့အကျင့်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ခံစားချက်ကို အထိန်းအကွပ်မပါဘဲ စကား

လုံးတိုင်းမှာ လိုက်ခံစား၊ လိုက်တုံ့ပြန်နေရင် အပြစ်နဲ့
အဆိုးကိုသာ ဖြစ်စေတတ်တဲ့အတွက် တချို့ စကားလုံး
တွေ၊ တချို့ ခံစားချက်တွေကို စိတ်ရှိတိုင်း တုံ့ပြန်မနေ
ပါနဲ့။ အပြစ်မပါတဲ့ ရိုးရှင်းတဲ့ စိတ်နဲ့သာ မျိုသိပ်
လိုက်ပါ။ နောင်တနဲ့ သောကကို သူက သက်သာစေ
ပါတယ်။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၃)

တစ်ခါတစ်ရံ ဆုံးရှုံးသွားမှာစိုးလို့ ပိုပြီး ဆုပ်ကိုင်မိတာတွေက နှစ်ဖက်လုံးကို ပူလောင်စေတယ်။ ခပ်တင်းတင်း ဆုပ်ကိုင်ထားမိတဲ့လက်ထက် ခပ်ပြင်းပြင်း ခံစားမိတဲ့ နှလုံးသားက ပိုပြီး နာကျင်စေတယ်။ တင်းတင်းကျပ်ကျပ် ချည်နှောင်ထားတဲ့ ကြိုးဟာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ပြင်းတတ်သလို တွယ်တာမှု သမုဒယကြိုးဟာလည်း တင်းလေကျပ်လေ၊ ပြင်းလေ ပြတ်လေ ဖြစ်တတ်တယ်။

ဖြေလျှော့နိုင်ရင်တော့ အနေပေါ့တာ သေချာတယ်၊ မုန်းလို့ တင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ချစ်လို့ ပြင်းတာပဲဖြစ်ဖြစ် တင်းရင်ကျပ်၊ ပြင်းရင်ပြတ်တာ သဘာဝပဲ။ အမုန်းတရားကို ဆုပ်ကိုင်ထားရင်လည်း ဆုပ်ထားတဲ့သူမှာ နာကျင်ရသလို အချစ်ပြင်းပြင်းနဲ့ ဆုပ်ကိုင်ထားရင်လည်း ခံစားမှုက ပူလောင်ရတာပါပဲ။ သေချာတာကတော့ ဘာကြောင့်ပဲတင်းတင်း ခံစားချက်ကတော့ ပြင်းနေမယ်ဆိုတာ အသေအချာပဲ။

ဒါကြောင့် ခပ်တင်းတင်း၊ ခပ်ပြင်းပြင်း ဆုပ်ကိုင်ထား
တာတွေ ဖြေလျှော့ကြည့်ပါ။ အနေပေါ့သွားမှာ အမှန်
ပါပဲ။ မုန်းလို့ တင်းတာတွေကိုလည်းလျှော့၊ ချစ်လို့
ပြင်းတာတွေကိုလည်း လျှော့နိုင်ရင် ဘဝမှာ တင်းကျပ်
တဲ့ ပူလောင်မှုနဲ့ ပြင်းပြတဲ့ ခံစားမှု ဒုက္ခကလည်း
လျော့နည်းသွားမှာပဲပေါ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၄)

ဘဝမှာ ကြားသမျှ စကားလုံးတိုင်းကို တုံ့ပြန်ဖို့ မလို သလို ငဲ့ခံနေဖို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ တချို့သူတွေရဲ့ စကားလုံးတွေဟာ တုံ့ပြန်စရာ မလိုဘဲ သူ့အလိုလို ပြီးသွားတာတွေ ရှိတယ်။ တုံ့ပြန်လိုက်မှ ပိုရှုပ်သွား တာတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ စကားလုံးတိုင်းကို ခံစား နေဖို့ မလိုဘူး။ ကိုယ့်အလုပ် ကိုယ်လုပ်နေဖို့ပဲ လိုတယ်။ အလုပ်မှန်ရင် တုံ့ပြန်စရာ မလိုဘဲ အလုပ်က ဖြေရှင်း သွားလိမ့်မယ်။ မတုံ့ပြန်တာဟာ ငဲ့ခံနေတာ မဟုတ် ဘူး။ အပင်ပန်းခံပြီး မခံစားတဲ့ သဘောပဲ။

တချို့ စကားတွေကျတော့ ပြန်ဖြေရှင်းဖို့ လိုတယ်။ ဖြေရှင်းတာက တုံ့ပြန်တာ မဟုတ်ဘူး။ “ဖြေရှင်းမှ သာ အမှန်ကို သိသွားမယ်၊ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အကျိုးယုတ် မှုတွေ မဖြစ်တော့ဘူး၊ နားလည်မှုတွေ ရှိသွားမယ်” ဆိုရင် ဒါမျိုးကျတော့ ပြန်တုံ့ပြန်ရမယ်။ ဒေါသနဲ့ တုံ့ပြန်မှုမျိုး မဟုတ်ဘဲ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်ဉာဏ်ရယ်၊ အကျိုးလိုလားတဲ့ မေတ္တာတရားရယ်ကို အခြေခံပြီး ပြန်ဖြေရှင်းရမယ်။

အဓိကကတော့ ဘယ်လို စကားလုံးပဲလာလာ လက်ခံ နိုင်အောင် ကြိုးစားဖို့ပဲ လက်ခံတာဟာ ခံစားတာ မဟုတ်ဘူး။ ခံနိုင်ရည် ရှိလာတာ။ ကြားသမျှ အသံ တွေအပေါ်မှာ ခံနိုင်ရည်ရှိအောင် ကြိုးစားပြီး အကျိုး များတဲ့ စကားကို လက်ခံ၊ အကျိုးမရှိတဲ့ စကားလုံး ကို ခေါင်းထဲက ထုတ်ပစ်ဖို့ပါပဲ။ စကားလုံးတွေနဲ့ ခေါင်းလေးမနေဖို့ အဓိကပါပဲ။

လောကသဘာဝ ဘယ်လောက်ပဲ ကောင်းအောင် လုပ်လုပ် စကားလုံးယုတ်တွေက ရောက်လာတတ် သလို မကောင်းတဲ့သူတွေမှာလည်း စကားလုံး အလှ လေးတွေက တွဲနေတတ်တာပဲ မဟုတ်လား။ စကားလုံး တွေကို လိုက်ခံစားနေတာကိုက ကိုယ့်အမှားပဲလေ။

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

📝 Status

📷 Photo

📍 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၅)

ဘဝမှာ အရှိတရားကို လက်မခံနိုင်ရင် အဲဒီ အရှိ တရားကြောင့် ပင်ပန်းရတတ်တယ်။ အရှိတရား ဆိုတာ အကောင်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဆိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်မှာ လက်ရှိ ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အခြေအနေကို ပြောတာ။ အဲဒီ အခြေအနေကို လက်ခံနိုင်တဲ့ စွမ်းအားရှိမှ စိတ် ခံစားမှုက သက်သာတယ်။ လက်ခံနိုင်စွမ်းဆိုတာ ဒီအခြေအနေကို ခံစားဖို့ မဟုတ်ဘူး။ သဘောတရား အမှန်ကို ရင်ဆိုင်လိုက်တဲ့ သဘောပဲ။

အခြေအနေမှန်ကို လက်မခံနိုင်ရင် အဆိုးတွေ ကြုံတဲ့ အခါ “ငါ့မှ ဒါမျိုးကြုံရတယ်၊ ဆိုးလိုက်တဲ့ ငါ့ဘဝ” စသဖြင့် အတွေးပေါင်းစုံနဲ့ ဘဝကို ပင်ပန်းစေတတ် သလို အကောင်းတွေကြုံတဲ့အခါလည်း “သတိမပါ ရင် အရှိကို ငါထင်” တာတွေ ဖြစ်စေပြီး မာန်မာန တွေနဲ့ ဟန်မကျဘဲ ဖြစ်တတ်တယ်။

အမှန်တော့ ဘယ်လို အခြေအနေပဲကြုံကြုံ ဖြစ်ပေါ် လာပြီးတာတွေက နောက်ပြန်ဆွဲလို့ရတာမှ မဟုတ်

တာ။ အခြေအနေအမှန်ကို လက်ခံပြီး ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း
နိုင်ဖို့ပဲ လိုတယ်။ ဖြစ်ပြီးတာတွေအပေါ်မှာ ဘယ်သူ
ကြောင့် ဘာကြောင့်ဆိုတာတွေ ယိုးမယ်ဖွဲ့မနေဘဲ
ဒီအခြေအနေကို အကောင်းဆုံး ကျော်ဖြတ်နိုင်ဖို့ပဲ
ကြိုးစားရမယ်။

သေချာတာကတော့ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အခြေအနေမှန်
ကို လက်ခံလိုက်တာနဲ့ကို ကိစ္စတစ်ဝက် ပြီးသွားတော့
တာပါပဲ။

ဒါကြောင့် ဘယ်လို အခြေအနေပဲလာလာ လက်ခံ
နိုင်အောင် ကြိုးစားပါ။ ခံစားချက် မပြောင်းအောင်
သတိဆောင်ပါ။ ပြီးရင် အကောင်းဆုံး ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်း
ကျော်ဖြတ်နိုင်အောင် နည်းလမ်းရှာပါ။ အချိန်တန်
တော့လည်း အားလုံးဟာ ပြီးသွားတာပဲ မဟုတ်လား။

👍 Like 💬 Comment ➦ Share

📄 Status 📷 Photo 📍 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၆)

စွန့်လွှတ်ခြင်းနဲ့ ခွင့်လွှတ်ခြင်းဆိုတာ ဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ။ ရွေးချယ်စရာက တစ်ခုကို ရွေးချယ်ရင် တစ်ခုကို ဘေးဖယ်ရမယ်။ မစွန့်နိုင်ရင်တော့ ခွင့်လွှတ်ရမှာ ဖြစ်သလို ခွင့်မလွှတ်နိုင်ရင်တော့ စွန့်လွှတ်ရမှာပေါ့။ ခြွင်းချက်အနေနဲ့ စွန့်လည်း စွန့်လွှတ်၊ ခွင့်လည်း ခွင့်လွှတ်တာလည်း ရှိနိုင်ပေမယ့် ဒါဟာ သာမန်လူတွေအတွက်တော့ မလွယ်လှဘူး။

ဘဝမှာ တချို့သူတွေဟာ စွန့်လွှတ်လို့ မဖြစ်တာတွေ ရှိတယ်။ ကိုယ်က သူ့ကို မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ခွင့်လွှတ်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမှာပေါ့။ တချို့ကျတော့ ဘယ်လိုမှကို ခွင့်လွှတ်ပေးလို့ မရတာတွေ ရှိတယ်။ အဲဒီလိုဆိုရင်တော့ စွန့်လွှတ်ရမှာပေါ့။ အာဃာတ၊ အမုန်းတရားနဲ့ စွန့်လွှတ်မှုမျိုးတော့ မဖြစ်စေနဲ့ပေါ့။

တစ်ခါတစ်ခါကျတော့ စွန့်နိုင်မှ လွတ်တာတွေလည်း ရှိတတ်တယ်။ ** မကောင်းတဲ့ အမှုအကျင့်တွေကိုစွန့်မှ စိတ်အစဉ် လွတ်မြောက်တာ၊ သံယောဇဉ် အနှောင်

အဖွဲ့ကို စွန့်မှ ဘဝလွတ်မြောက်တာ၊ လိုချင်မှုတွေကို စွန့်မှ လောဘတဏှာမှ လွတ်မြောက်တာ” စသဖြင့် စွန့်လို့ လွတ်တာမျိုးကတော့ အကောင်းဆုံးပဲပေါ့။

ဒါကြောင့် ဘာမှ အကြာကြီး မဟုတ်တဲ့ လောကကြီး မှာ အထာကြီးတွေ သိပ်လုပ်မနေဘဲ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ခွင့်လွတ်စရာရှိရင် ခွင့်လွတ်၊ ခွင့်မလွတ် နိုင်လို့ စွန့်လွတ်ရင်လည်း အမုန်းတရားနဲ့ မစွန့်လွတ် ဘဲ အပြိုးအားနဲ့ စွန့်လွတ်နိုင်အောင် ကြိုးစား၊ အကျိုး အများဆုံးကတော့ မကောင်းတဲ့ အမှုအကျင့်တွေကို စွန့်လွတ်နိုင်ခြင်းပဲပေါ့။

👍 Like 💬 Comment ➦ Share

📝 Status 📷 Photo 📍 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိမိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၇)

“အတိုက်အခိုက်တွေ ကြုံနေရတယ် ဘုရား” တဲ့။
အဲဒါ ကျေးဇူးတင်ရမယ်။ ကိုယ် အလုပ်လုပ်နေတာကို
သူတို့ အသိအမှတ်ပြုတာပဲလို့ သဘောထားလိုက်ပါ။

“အတိုက်အခိုက်တွေက ပိုပြီး များလာတယ် ဘုရား”
တဲ့။ ဒါလည်း ကျေးဇူးတင်ရမှာပဲ။ ကိုယ့်အလုပ်တွေ
ပိုပြီး လုပ်နိုင်တာ၊ ပိုပြီး အရာရောက်လာတာကို သူတို့
ပိုပြီး အသိအမှတ်ပြုလာတဲ့သဘော၊ ပိုပြီး ဂရုစိုက်
လာတဲ့ သဘောပဲ။

“ရန်သူတွေတောင် ရှိလာပြီ ဘုရား” တဲ့။ ဟာ...
အဲဒါ ရန်သူ မဟုတ်ဘူး၊ ကျေးဇူးရှင်တွေ။ သူတို့
ကျေးဇူးကြောင့် ကိုယ့်မှာ ပိုပြီး သတိထားလာရတယ်။
ဂရုစိုက်လာရတယ်။ အမှားနည်းအောင် ကြိုးစားလာ
ရတယ်။

အရင်းစစ်တော့ အတိုက်အခိုက်ဆိုတာ အလုပ်လုပ်
နေသူတွေအတွက် အောင်မြင်ဖို့ တွန်းအားပဲ။ အလုပ်

ရှိရင် အတိုက်အခိုက် ရှိမှာပဲ။ ဘာမှ မလုပ်၊ ဘာမှ မဟုတ်ရင် ဘာအတိုက်အခိုက်မှ မရှိဘူး မဟုတ်လား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အတိုက်အခိုက်တွေ ရှိတော့လည်း ပိုသတိထား၊ ပိုကြိုးစားဖြစ်တော့ သူတို့ကိုတောင် ရှာကြံပြီး ကျေးဇူးတင်ရမလိုပါပဲ။ ဘုရားမြတ်စွာရဲ့ ပါရမီကျင့်စဉ်တွေဟာ “ဒေဝဒတ်၊ မာနတ် စတဲ့ တိုက်ခိုက်နှောင့်ယှက်သူတွေကြောင့် ပိုပြီး အထမြောက်အောင်မြင်လာတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူတို့ဟာ ကျေးဇူး ရှိသူတွေပါပဲ” တဲ့လေ။

အတိုက်အခိုက်ရှိရင် သတိရှိရမယ်။ အတိုက်အခိုက် ပိုများလေ ပိုသတိထားလေ ဖြစ်ရမယ်။ ကိုယ့်ရန်သူ ဟာ သတိမူစရာ ကိုယ့်အကူပါပဲ။

Like

Comment

Share

Status

Photo

Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၈)

အထင်ကြီးတာ၊ အထင်သေးတာ၊ အထင်လွဲတာ၊ အထင်မှားတာ စတာတွေဟာ အထင်ဆိုတဲ့အတိုင်း ထင်မြင်ယူဆချက်သက်သက်ပဲ။ အထင်ဖြစ်တဲ့အတွက် အမှန်ဖြစ်ဖို့တော့ နည်းတယ်။ လောကသတ်မှတ်ချက် အရ မှန်တာတွေ ရှိပေမယ့် သဘာဝဓမ္မအရတော့ ထင်နေသမျှ အမှန်သစ္စာ ရနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

အသွင်နဲ့ အမြင်ကြောင့် အထင်တွေ ရောက်တတ်တဲ့ အတွက် အထင်ကြီးခြင်း၊ အထင်သေးခြင်း၊ အထင်မှားခြင်း၊ အထင်လွဲခြင်းတွေအပေါ် ခံစားနေလို့တော့ မတော်ဘူးပေါ့။ ကိုယ်က သူများကို အထင်ကြီးတာ၊ အထင်သေးတာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ သူများက ကိုယ့်ကို အထင်ကြီးတာ၊ အထင်သေးတာပဲဖြစ်ဖြစ် အနှစ်သာရနဲ့ ကြည့်ရင်တော့ ဘာမှမရှိဘူး။ အထင်ခံရတာ သက်သက်ပဲ။

အထင်ကြီးခံရလို့လည်း မာန်မမောက်နဲ့၊ အထင်သေးခံရလို့လည်း အားမငယ်နဲ့၊ အထင်လွဲခံရလို့လည်း

တရားမလွဲနဲ့၊ အထင်မှားခံရလို့လည်း အမှားမလျှောက်
နဲ့။ အထင်ဆိုတာ အမှန်တွေမှ မဟုတ်တာ။ တကယ်
မဟုတ်ဘူးဆိုတာသိရင် ဘာမှ ခံစားစရာ မရှိဘူး။

အဓိကက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်မကြီးဖို့ပဲ။ ကိုယ့်
ကိုယ်ကိုယ် အထင်မမှားဖို့ပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်
မလွဲဖို့ပဲ။ ကိုယ်နဲ့ယှဉ်ပြီး ဘယ်သူ့ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း
အထင်မသေးမိဖို့ပဲ။ အထင်ကို ဆင်ခြင်နိုင်ရင် အသွင်နဲ့
အမြင်အပေါ်မှာ မတော်တာတွေ မပေါ်တော့ဘူးပေါ့။

👍 Like 💬 Comment ➦ Share

📄 Status 📷 Photo 📍 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၈၉)

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ကာကွယ်တာ၊ သူ့လူ့ကိုယ့်လူ၊ သူ့
ဘက်ကိုယ့်ဘက် ကာကွယ်တာတော့ ကာကွယ်ပေါ့။
ကာရင်းနဲ့ ကွယ်တာမျိုးတော့ မဖြစ်စေနဲ့ပေါ့။ ဖာတာ
လည်း ဖာတာပေါ့။ ဖာရင်းနဲ့လည်း ပေါက်တာမျိုး
လည်း မဖြစ်စေနဲ့ပေါ့။ အမှားအတွက် တရားပယ်တာ၊
အပြစ်အတွက် အနှစ်ဖယ်တာ၊ မမှန်အတွက် အမှန်ပြယ်
တာမျိုးက ကာရင်းနဲ့ ကွယ်သွားတဲ့ သဘောပဲလေ။

လောကသဘာဝ သိပ်ချစ်၊ သိပ်ကြိုက်၊ သိပ်တန်ဖိုး
ထားလွန်းရင်လည်း အပြစ်မမြင်ဘဲ ဖြစ်တတ်ပြီး
အကောင်းမြင်လွန်းတော့ အမှန်ပျောက်သွားတာမျိုး
ဖြစ်တတ်တယ်။ ချစ်လို့ အပြစ်မမြင်တာဟာ အဂတိ
လိုက်တာပဲ။ အဲဒါ ဆန္ဒဂတိပါ။

မကြိုက်လို့ မမိုက်ဘူးဆိုပြီး ဘာလုပ်လုပ် အဆိုးမြင်
တာဟာလည်း အမှန်ပျောက်ပြီး ဒဏ်ရောက်စေတတ်
တယ်။ အဆိုးမြင်လွန်းရင်လည်း အကုသိုလ်အဖြစ်
လွယ်ပြီး မှန်းလို့ အမှန်ကွယ်၊ အဂတိဘက်ကို နှယ်
တတ်တယ်။ ဒါဟာ ဒေါသာဂတိပဲ။

အရင်းစစ်တော့ ချစ်လို့ သာစေတာ၊ မုန်းလို့ နာစေ
တာတွေဟာ ကာရင်းနဲ့ကွယ်၊ ဖာရင်းနဲ့ပယ်ဖြစ်ကာ
ကာရင်းနဲ့ အမှန်သစ္စာပျောက်၊ ဖာရင်းနဲ့ အမှန်နှစ်ရာ
ရောက်ကုန်တော့တာပါပဲ။

ချစ်တာလည်းချစ်၊ သစ္စာတော့ မပစ်စေနဲ့ပေါ့။ မုန်းတာ
လည်းမုန်း၊ မေတ္တာတော့ မရှုံးစေနဲ့ပေါ့။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိဝိတ္ထ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၀)

“လောကဓံနဲ့ အသားကျလာရင် လောကဓံဆိုတာ တရားရစရာပါပဲ” ဘဝမှာ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရာထူး ဌာနန္တရ လာဘ်လာဘတွေ ရှိတဲ့အချိန်လည်း ကြံဖူး၊ ရှိဖူးကြသလို ဘာမှ ကုန်းကောက်စရာ မရှိလောက်တဲ့ အခြေအနေလည်း ကြုံရမှာပါပဲ။ ရှိခြင်း မရှိခြင်းတွေ ကြား သိပ်ဗျာများမနေပါနဲ့။ ကြာတော့လည်း အသား ကျစွာ နေတတ်သွားမှာပဲပေါ့။

ကိုယ်က ပေးနိုင် ကျွေးနိုင် ကူညီနိုင်တဲ့အချိန် မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတတ်ပေမယ့် အဲဒါတွေ မလုပ်ပေးနိုင်တဲ့အချိန် မေးထူးခေါ်ပြောသူ တောင် မရှိပြန်တာလည်း ကြုံရမှာပါပဲ။ အပေါင်း အသင်း များခြင်း မများခြင်းတွေကြား အထီးကျန်တာ မျိုး ဖြစ်မနေပါနဲ့။ ကြာတော့လည်း အသားကျစွာ နေတတ်သွားမှာပဲပေါ့။

ကိုယ်နဲ့ အဆင်ပြေနေတဲ့အချိန် ချီးမွမ်းမြှောက်ပင့် ပြော တတ်ပေမယ့် အဆင်မပြေတဲ့ အချိန်မှာ အဲဒီ ပါးစပ်တွေ

ကပဲ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ အပြစ်တွေ ပြောနေကြတာလည်း ကြုံရမှာပါပဲ။ စကားလုံးတွေကြား ခံစားမှု များမနေပါနဲ့။ ကြာတော့လည်း အသားကျစွာ နေတတ်သွားမှာပဲပေါ့။

ဘဝမှာ ချမ်းသာတဲ့အခါလည်းရှိ၊ ဆင်းရဲတဲ့အခါလည်းရှိနေပြီး လောက ချမ်းသာ ဆင်းရဲဆိုတာ ဘာမှ အကြာကြီးမှ မဟုတ်တာပဲလေ။ ချမ်းသာ ဆင်းရဲတွေကြား သောကပွားမနေပါနဲ့။ ကြာတော့လည်း အသားကျစွာ နေတတ်သွားမှာပဲပေါ့။

အရင်းစစ်တော့ အားလုံးဟာ လောကခံတွေပါပဲ။ ဘာမှ အကြာကြီး မဟုတ်ဘူး။ ဘာမှ မမြဲဘူးလို့သာ နှစ်နှစ်ကာကာ သိလာရင် ဘယ်လို အခြေအနေမျိုးပဲ ကြုံကြုံ ကြာတော့လည်း ဒီဒဏ်တွေကြား အသားကျလာတာပဲ မဟုတ်လား။ အပြောင်းအလဲ အခိုက်အတန့် ကာလလေးမှာ အမှားမရအောင်သာ ကြိုးစားနိုင်ရင် တရားမရသေးတာတောင်မှ အသားကျလာမှာတော့ အသေအချာပါပဲ။

မဟုတ်တာတွေနဲ့ အသားမကျဖို့၊ အမှားတွေနဲ့ အသားမကျဖို့တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ ထိန်းသိမ်းကြရမှာပေါ့။

👍 Like 💬 Comment ➦ Share

📄 Status 📷 Photo 📍 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၁)

ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ဆိုတာ ဂုဏ်အစစ်မှ မဟုတ်တာ။
 အတုတွေ ပြိုင်နေတဲ့ သဘောပဲ။ အတုကို အစစ်ထင်
 အပြစ်မပြင်နိုင်တာ အဆိုးဆုံးပဲ။ ဟိုလူနဲ့ ဟိုဟာပြိုင်၊
 ဒီလူနဲ့ ဒီဟာပြိုင် စတဲ့ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်
 ကိုယ် ပင်ပန်းစေတဲ့ ပြိုင်ဆိုင်မှုတွေပဲ။ ကံဆိုတာ
 ပြိုင်လို့ မရဘူး။ ပြုပြင်ယူရမှာ။ သူ့ကံကို မပြိုင်နဲ့။
 ကိုယ့်ကံကို ပြင်ရမှာ။

တကယ်တော့ သူများဆိုတာ ကိုယ့်ပြိုင်ဘက် မဟုတ်
 ဘူး။ ကိုယ့်ပြိုင်ဘက်အစစ်က ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ပဲ။
 ပြိုင်ချင်ရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပြိုင်၊ ပြင်ချင်ရင် ကိုယ့်
 ကံ ကိုယ်ပြင်။ ဒါမှ မှန်ကန်ပြီး အကျိုးသက်ရောက်မှု
 ရှိမယ်။ သူများနဲ့ပြိုင်ရင် ပင်ပန်းမှုနဲ့ ဆိုးကျိုးကိုပဲ
 ဖြစ်စေ မယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြိုင်မှ ခွန်အားတိုးပြီး
 ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်စေမယ်။

တချို့သူတွေရဲ့ အတိတ်ကံဟာ ပစ္စုပ္ပန်လုပ်ရပ်တွေနဲ့
 တခြားစီပဲ။ အဟောင်းကောင်းခဲ့လို့ အကောင်းစားနေ

ရတဲ့ အဟောင်းစားတွေနဲ့ အကြောင်းမကောင်းခဲ့လို့
မကောင်းများနေတဲ့ ကိုယ့်ကံကို ပြိုင်မနေဘဲ အနာဂတ်
အတွက် ပစ္စုပ္ပန်ကံကိုသာ ပြုပြင်လိုက်တာ အကောင်း
ဆုံးပဲ။ ကံကို ပြင်တယ်ဆိုတာ လုပ်တဲ့အလုပ်၊ ပြောတဲ့
အပြော၊ ကြံတဲ့အကြံတွေမှာ စေတနာကောင်းကောင်း
နဲ့ အလုပ်ကောင်းလုပ်ဖို့ပဲ။ ဒါဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ပြိုင်ခြင်းနဲ့ ကိုယ့်ကံ ကိုယ်ပြင်ခြင်းပဲ။

👍 Like

💬 Comment

➦ Share

📄 Status

📷 Photo

📍 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၂)

အဝေးရောက် ညီမငယ်တစ်ယောက်က စာလေးပို့လာတယ်။ “သူ့ကို မုန်းမရတဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ မုန်းမိတယ်” တဲ့။ “သူ့ကိုလည်း မမုန်းနဲ့၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း မမုန်းနဲ့ မုန်းတဲ့သူက အရှုံးပဲ။ မုန်းတာကိုက သံယောဇဉ် ရှိနေတာ” လို့ စာပြန်ပို့ပေးလိုက်တယ်။

ဟုတ်တယ်။ မုန်းတယ်ဆိုတာ သံယောဇဉ် ရှိလို့ပါ။ များများမုန်းရင် များများသံယောဇဉ် ရှိလို့ပဲ။ နည်းနည်းမုန်းရင် နည်းနည်း သံယောဇဉ် ရှိလို့ပဲ။ စာပေမှာတော့ “ပဋိပသံယောဇဉ်-အမုန်းသံယောဇဉ်” လို့ ဖွင့်တယ်။ သံယောဇဉ်ဆိုတာ တွယ်တာပဲ။ ချစ်တဲ့သူကို ခဏခဏ သတိရနေတတ်သလို မုန်းတဲ့သူကိုလည်း ခဏခဏ သတိရနေတတ်တယ်။ သတိရနေတာကိုက တွယ်နေလို့ပဲ။ ချစ်လို့ပဲတွယ်တွယ်၊ မုန်းလို့ပဲတွယ်တွယ် တွယ်ရင်တော့ ခံစားရမှာပေါ့။

မုန်းလိုက်ရလို့ ပေါ့သွားတယ်၊ ကျေနပ်သွားတယ်၊ စိတ်ချမ်းသာသွားတယ်ဆိုတာ မရှိဘူး။ အမုန်းက အဲဒီလို အငြိမ်းဓာတ် ခံစားမှုကို မပေးဘူး။ မုန်းရင်

ရှုံးတာပဲ။ အမုန်းကြောင့် ပူရတယ်၊ အလောင်ခံရ
တယ်၊ ခံစားမှုပြင်းတယ်၊ သိပ်မုန်းလွန်းလွန်းလို့ အမုန်း
ကြီးရင် သေတောင်သွားလို့ရတယ်။

ဒါကြောင့် သူ့ကိုလည်း မမုန်းနဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
လည်း မမုန်းနဲ့။ ဘယ်သူ့ကိုမှလည်း မမုန်းနဲ့။ အမုန်း
က အပြုံးမဲ့စေတတ်တယ်။ အရှုံးနဲ့ နေရတတ်တယ်။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၃)

“ကိုယ်ချစ်ကို မရှာနဲ့၊ သူချစ်ကိုရှာ” တဲ့။ လောကမှာ ပြောလေ့ရှိကြတယ်။ ကိုယ်မချစ်ဘဲ သူချစ်တာကိုပဲ ရှာလို့ကော အဆင်ပြေပါ့မလားပေါ့။ ဒုက္ခဆိုတာ “ကိုယ်ချစ်တဲ့သူရဲ့ အချစ်ကို မရတာလည်း ဒုက္ခ ဖြစ်သလို ကိုယ်မချစ်တဲ့သူရဲ့ အချစ်ကို ရတာလည်း ဒုက္ခ” ပဲ။ “ရတာမလို၊ လိုတာမရ” ဖြစ်နေကြတာကိုက ဒုက္ခပဲ မဟုတ်လား။

သတ္တဝါတွေရဲ့ စိတ်သဘောက ဂရုစိုက်တာကို ခံချင်ကြတယ်။ ချစ်တာကို ခံချင်ကြတယ်။ အလေးထားတာကို ခံချင်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်ဂရုစိုက်လွန်းပြန်ရင်လည်း အနေကျပ်လို့ မကြိုက်ပြန်ဘူး။ သိပ်အချစ်ခံရတော့လည်း သဝန်တိုစိတ်တွေနဲ့ ဟိုဟာလုပ်လည်း မကြိုက် ဒါလုပ်လည်း မကြိုက်၊ ဟိုလူနဲ့ စကားပြောလည်း သဝန်တို ဒီလူနဲ့ စကားပြောလည်း သဝန်တို ဖြစ်တာတွေဟာ ကြာတော့ သံသယတွေနဲ့ ဟန်မကျတာတွေပဲ များကုန်တော့တာပဲလေ။

အဓိကက သူချစ် ကိုယ်ချစ် ရှာဖို့ထက် အချင်းချင်း

နားလည်ပေးနိုင်ဖို့က အဓိကပဲ။ နားလည်မှုရှိနေရင်
အချစ်တွေ ရှိနေတာပဲ။ အချစ်တွေ မမြဲတာဟာ
နားလည်မှုလွဲရာက စတာပဲ။ တကယ်တော့ အချစ်
ဆိုတာ နားလည်ခြင်းပဲ။ ကိုယ်ချစ်ရင်လည်း ကိုယ်က
နားလည်ပေး၊ သူချစ်ရင်လည်း သူက နားလည်ပေး။
ဒါဆိုရင် အေးဆေးပဲလေ။

ဒါကြောင့် ဘယ်သူ့အချစ်ကိုမှ ရှာမနေနဲ့။ နားလည်မှု
ပေးနိုင်ရင် အိုကေပြီ။ နားလည်မှုရှိရင် အားငယ်မှု
ဆိုတာ ညှိယူလိုက်ရင်ကိုပဲ အဆင်ပြေသွားတော့တာပဲ
မဟုတ်လား။

 Like Comment Share

 Status Photo Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၄)

ဘဝမှာ အလျှော့ပေးလိုက်ရတာတွေက များလွန်းလှတယ်။ ငွေတွေ၊ ဂုဏ်တွေ ရာထူးဌာနန္တရ ပါဝါတွေကြောင့် အတ္တမာနတွေ အလျှော့ပေးလိုက်ရတယ်။ မေတ္တာတရားတွေ အလျှော့ပေးလိုက်ရတယ်။ ဂုဏ်သိက္ခာတွေ အလျှော့ပေးလိုက်ရတယ်။ ခန္တီတရားတွေ အလျှော့ပေးလိုက်ရတယ်။ အကျင့်သီလတွေ အလျှော့ပေးလိုက်ရတယ် စသဖြင့် ပုံစံအမျိုးမျိုးနဲ့ကို လျှော့ပေးနေရတာပါပဲ။

တစ်ခါတစ်ခါ အားနာလိုဆိုပြီး မသောက်ဘဲနေတဲ့ အရက်ကို ပြန်သောက်ဖြစ်တာ၊ မလုပ်သင့်မှန်းသိတဲ့ မဟုတ်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ဖြစ်သွားတာ၊ ဟိုအကြောင်း ဒီအကြောင်းလေးတွေထောက်ပြီး အကျင့်သီလတွေ ဖောက်ဖြစ်သွားတာ စတာတွေဟာ မလျှော့ရမယ့် အရာတွေမှာ လျှော့ပေးလိုက်တာပါပဲ။ လျှော့ပါများလာတော့ တန်ဖိုးတွေလည်း ရှားလာတော့တာပေါ့။

တကယ်တော့ အလျှော့ပေးရတာချင်း အတူတူ အတ္တ

တွေ လျှော့ပေးလိုက်ရတာ၊ မာနတွေ လျှော့ပေးလိုက်
ရတာ၊ ဒေါသတွေ လျှော့ပေးလိုက်ရတာမျိုးကတော့
အလျှော့ကောင်း၊ အလျှော့ကောင်းပဲ။ အဲ တဒဂ် အဆင်
ပြေဖို့လောက်အတွက် ဂုဏ်သိက္ခာတွေ အလျှော့ပေး
လိုက်ရတာ၊ အကျင့်သီလတွေ လျှော့ပေးလိုက်ရတာ၊
အဆင်မပြေမှုလေးတွေအတွက် ခန္တီတရားတွေ လျှော့
ပေးလိုက်ရတာ၊ မေတ္တာတရားတွေ လျှော့ပေးလိုက်
ရတာမျိုးကတော့ မကောင်းဘူးပေါ့။ ပြောရရင် လျှော့
ရတာ မတန်ဘူးပေါ့။

ဒါကြောင့် ဘဝမှာ လျှော့တာတော့ လျှော့ရမှာပဲ။
အလျှော့မလွဲဖို့ ကြိုးစားရမယ်။ တဒဂ် အဆင်ပြေဖို့
လောက်အတွက် သံသရာနဲ့ချီတဲ့ ပေးဆပ်မှုကို ဖြစ်စေ
မယ့် အကျင့်သီလလျှော့ပေးတာ၊ ဂုဏ်သိက္ခာလျှော့
ပေးတာ၊ ခန္တီ၊ မေတ္တာလျှော့ပေးတာမျိုး မဖြစ်ပါစေနဲ့။

Like Comment Share

Status Photo Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၅)

ပင်စည်ခိုင်ခံ့တဲ့ သစ်ပင်ကြီးတွေတောင်မှ ကျေးငှက်တွေ လာနားပြီး ပျံသွားတဲ့အခါ ကျန်ခဲ့တဲ့ အကိုင်းအခက်အလက်တွေဟာ တဖျတ်ဖျတ်နဲ့ လှုပ်ခတ်ကြသေးတာပဲလေ။ ကိုယ်လို သာမန်လူတွေအတွက် လောကလူသားတွေရဲ့ လောကဝိအတိုက်အခိုက်တွေကြား လှုပ်ခတ်ခံစားရတာ ဘာဆန်းလဲပေါ့။

ဒါပေမဲ့ အကိုင်းအခက် ဘယ်လိုပင် လှုပ်ခတ်ပါစေ ပင်စည်ခိုင်ထားတဲ့ သစ်ပင်အတွက် လေဒဏ် မိုးဒဏ်ကို ကြံကြံခံလျက် ရှိနေနိုင်သလို ဘဝလောကခံတွေကြား ယိမ်းယိုင်မသွားရအောင် ပင်စည်စိတ်ဓာတ် ခိုင်တည်မြတ်အောင်တော့ တို့တစ်တွေ လေ့ကျင့်ကြရမှာပေါ့။

အဖျားရောက်လို့ ပိုလှုပ်ခတ်တဲ့ဒဏ်ကို ခံရပေမယ့် ပင်စည်ခိုင်ထားတဲ့ သစ်ပင်အတွက် လေဒဏ် မိုးဒဏ် ခံရလည်း လဲကျသွားတဲ့အထိတော့ မဖြစ်နိုင်ပေဘူးပေါ့။ တစ်လောကလုံး ပျက်သုဉ်းသွားရင်တော့လည်း ကိုယ်ချည်းသက်သက်မှ မဟုတ်တာပဲလေ။

ဒါကြောင့် ဘဝမှာ အဖျားရောက်ဖို့ထက် အခြေခိုင်ဖို့
အရေးကြီးတယ်။ အခြေခိုင်ထားရင် အနေယိုင်သွား
လည်း လဲကျမသွားဘူး။ အဖျားရောက်လို့ အတိုက်
အခိုက်ခံရလည်း ယိမ်းယိုင်မှုလောက်ပဲ ရှိမယ်။ အမြစ်
ပြုတ်တဲ့အထိတော့ မဖြစ်ဘူး။

* အခြေခိုင်ပါစေ၊ အနေမယိုင်ပါစေနဲ့။

Like

Comment

Share

Status

Photo

Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၆)

“စိတ်တိုင်းမကျဘူး ဘုရား” တဲ့။ “စိတ်ရိုင်း ချလိုက်ပါ” လို့။

ဟိုလူလုပ်လည်း စိတ်တိုင်းမကျ၊ ဒီလူလုပ်လည်း စိတ်တိုင်းမကျ၊ ဟိုဟာလည်း မဟုတ်၊ ဒါလည်း မဟုတ်၊ ဟိုလိုလည်း မဟုတ်၊ ဒီလိုလည်း မဟုတ်နဲ့ ကြာတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ရှုပ်နေတော့တာပဲ။ သူများကို စိတ်တိုင်းမကျဖြစ်ရင်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် စိတ်ရိုင်းတွေ ရနေတော့တာလေ။ စိတ်ရိုင်းရလေ စိတ်တိုင်းမကျ ပိုဖြစ်လေပေါ့။

လောကမှာ ကိုယ့်စိတ်တိုင်းကျကတော့ ဘာမှဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူများ မပြောနဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တောင်မှ စိတ်တိုင်းမကျဘူး မဟုတ်လား။ ဖြစ်ချင်တဲ့ စိတ်တိုင်းသာ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်ခွင့်ရနေမယ်ဆိုရင် အနတ္တဆိုတဲ့ စကား ဗုဒ္ဓဘုရား ဟောတော်မူမှာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ကိုက “အနတ္တ” ဖြစ်နေတာလေ။ အနတ္တကို အတ္တနဲ့ ပုံဖော်နေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ မဖြစ်

တာကို ဖြစ်အောင်လုပ်နေလို့ ပိုပြီး စိတ်တိုင်းမကျ ဖြစ်နေတာ။

အဓိကက ကိုယ့်ရဲ့ စိတ်ကလေးကိုပဲ အတ္တလွန်အစွဲ ကနေ ခွဲထွက်ဖို့ ကြိုးစားရမယ်။ “ငါမှ ငါမဟုတ်တာ” ဆိုတဲ့ အသိကို လက်ခံထားရင် “သူ့ကို ကိုယ်နဲ့အတူ ကိုယ့်စိတ်တိုင်းကျ ဖြစ်စေချင်တဲ့ စိတ်ရိုင်း” လေးတွေ ကျလာမှာပဲ။ လိုချင်တာ၊ ဖြစ်စေချင်တာ မရလို့ အလို မကျဖြစ်ရတဲ့ စိတ်ဟာ စိတ်မှာ အရိုင်းစိတ်ဝင်တာပဲ။ စိတ်ရိုင်းရင် အလုပ်လည်း ရိုင်းတယ်။ လူလည်း ပြိုင်းတယ်။

ဒါကြောင့် ဘာမှ ကိုယ့်သဘောမဆောင်တဲ့ လောက ကြီးမှာ ဆန္ဒနဲ့ဘဝ တစ်ထပ်တည်းမကျလို့ စိတ်အလို မကျ၊ စိတ်ရိုင်းတွေ ရတဲ့အခါ အဲဒီ စိတ်ရိုင်းလေးကို အရင်ကျအောင် သတိလေးထားပြီး ခဏလောက် ဖြစ်ဖြစ် ချထားကြည့်လိုက်ပါ။ စိတ်ရိုင်းချတာနဲ့အမျှ စိတ်တိုင်းကျတာလည်း ရလာမှန် အမှန်ပဲပေါ့။

Like	Comment	Share
------	---------	-------

Status	Photo	Check In
--------	-------	----------

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၇)

အခြေအနေမှန်ကို လက်ခံနိုင်တာဟာ ရင့်ကျက်လာ လို့ပဲ။ လက်မခံနိုင်တဲ့သူဟာ အကောင်းလာရင် စိတ်ပါ ပြောင်းလာတတ်သလို အဆိုးကြုံရင်လည်း တုန်လှုပ် သွားတတ်တယ်။ ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးမှာပဲဖြစ်ဖြစ် မတုန်မလှုပ် ရင်ဆိုင်လက်ခံနိုင်မှ ခံနိုင်ရည် ရှိတယ် လို့ ပြောရမှာ ဖြစ်တယ်။ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အကောင်း အဆိုး ကိစ္စတစ်ခုကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရင်ဆိုင်လက်ခံ နိုင်ခြင်းဟာ မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲ။

မြတ်ဗုဒ္ဓက “လောကခံနဲ့ တွေ့ကြုံတဲ့အခါ စိတ် မတုန်လှုပ်ဘူး၊ စိုးရိမ်မှုကင်းတယ်၊ အပြစ်ကင်းတယ်၊ ငြိမ်းချမ်းနေတယ်ဆိုရင် ဒါဟာ မင်္ဂလာပါပဲ” လို့ မိန့်တော်မူတယ်။ ဘယ်လို အခြေအနေမျိုးမှာပဲဖြစ်ဖြစ် စိတ်ကယောက်ကယက် မဖြစ်ဘဲ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လက်ခံနိုင်ခြင်း သဘောပဲ။ လက်ခံတာဟာ ခံစားတာ မဟုတ်ဘူး။ ခံစားရင် အမှန်ရှားတတ်တယ်။ ခံစားရင် စိတ်ပန်းကိုယ်ပန်း ဖြစ်တတ်တယ်။

သေချာတာကတော့ ဘဝမှာ ခံနိုင်ရည် ရှိတဲ့သူဟာ

မင်္ဂလာရှိတာပါပဲ။ မင်္ဂလာဆိုတာ အပြစ်ကင်းခြင်း
သဘောပဲ ဖြစ်တဲ့အတွက် ဘာပဲကြုံကြုံ အပြစ်မဖြစ်
အောင် နေထိုင်နိုင်ခြင်းဟာ မင်္ဂလာရှိတဲ့ ဘဝနေနည်း
ပါပဲ။ ဘယ်သူကြောင့် ဘာကြောင့်မှ စိုးရိမ်မှု မဖြစ်
အောင် စိတ်ကို စောင့်ထိန်းနိုင်ခြင်းဟာ အသောက
မင်္ဂလာပါပဲ။

ဘဝအရှိဆိုတာ ဓမ္မအသိပါမှ သံသရာအထိ မင်္ဂလာ
ရှိပါတယ်။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၈)

“သေလောက်အောင် အမုန်းခံနေရတယ် ဘုရား” တဲ့။

ကိုယ့်ကို သေလောက်အောင် မုန်းနေတယ်ဆိုတာ သေလောက်အောင် သံယောဇဉ် ရှိနေလို့သာ မှတ်ပါ။ မုန်းနေတာကိုက သံယောဇဉ်ရှိလို့ပဲ။ အမုန်းသံယောဇဉ် ပေါ့။ တစ်ယောက်ယောက်က ကိုယ့်ကို အဲဒီလို သေ မလောက်အောင် ဖြစ်သွားတယ်ဆိုတာ အတော်တော့ မလွယ်တဲ့ ကိစ္စပဲ။ ကိုယ့်အစွမ်းက အဲဒီလောက်တောင် ကိုပဲ သက်ရောက်မှု ရှိသွားသလားပေါ့။

မုန်းနေတဲ့သူနဲ့ အမုန်းခံရသူ သေချာတာကတော့ မုန်းနေတဲ့သူက ပိုခံစားရမှာပဲ။ သေလောက်အောင် မုန်းတယ်ဆိုရင် သေသွားလို့ရတယ်။ အမုန်းတရားက ဒေါသတရား။ ဒေါသအားကြီးရင် သေတတ်တယ်။ မသေချင်ရင် အမုန်းလျှော့ရမယ်။ သေလောက်အောင် မုန်းတာခံရရင်လည်း ကိုယ်က ပြန်မမုန်းနဲ့။ ကိုယ်ပါ သေလောက်အောင် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။

အကောင်းဆုံးကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ မမုန်းမိစေနဲ့။
ကိုယ့်ကို မုန်းတဲ့သူတွေရှိရင်လည်း ပြန်မမုန်းမိစေနဲ့။
အမုန်းခံရတာဟာ သံယောဇဉ်ရှိလို့ပဲ သဘောထား၊
သူက အမုန်းနဲ့လာရင် ကိုယ်က အပြုံးနဲ့ ကာနိုင်အောင်
ကြိုးစား၊ သေလောက်အောင် မုန်းတဲ့သူကို သေလောက်
အောင် ပြုံးပြလိုက်ပါ။

သေချာတာကတော့ ပြုံးလို့ သေတဲ့သူဆိုတာ မရှိဘူး။
မုန်းလို့ သေတာပဲ ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် ပြုံးပါ။ မဲ့ပြုံး
တွေ၊ ရွဲ့ပြုံးတွေ မဖြစ်စေနဲ့။ မေတ္တာအပြုံးလေးသာ
ဖြစ်ပါစေ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၉၉)

ကျေနပ်တတ်တဲ့စိတ်ဟာ ချမ်းသာတယ်။ မကျေနပ် တဲ့စိတ်ဟာ ဆင်းရဲတယ်။ ကျေနပ်အောင် နေတတ် တာဟာ ရောင့်ရဲခြင်းတစ်မျိုးပဲ။ ရောင့်ရဲခြင်းဟာ ချမ်းသာခြင်းတစ်မျိုးပဲ။ ဒါပေမဲ့ “ရောင့်ရဲတာနဲ့ အပျင်းထူတာ” ရောမချဖို့ လိုတယ်။ “ဒီနေ့ မိုးအေး လိုက်တာ၊ ရှိတာနဲ့ပဲ စားတော့မယ်၊ အလုပ်နားတယ်” ဆိုတာမျိုးက ရောင့်ရဲတာ မဟုတ်ဘူး။ အပျင်းထူတာ။

ရောင့်ရဲတယ်ဆိုတာ ဘာမှမလုပ်ဘဲနေတာ မဟုတ် ဘူး။ လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို မလျှော့ဘဲ လုပ်တယ်။ လုပ်ပေမယ့် လုပ်သလောက် မဖြစ်လာတဲ့အခါ၊ လုပ် သလို မဖြစ်လာတဲ့အခါမျိုးမှာ ရရှိလာတဲ့ ရလဒ်အပေါ် ကျေနပ်အောင် နေတဲ့သဘော၊ အပြစ်မဖြစ်အောင် နေတဲ့သဘောမျိုးကို ဆိုလိုတာ။ အကြောင်းတရားကို မလျှော့ဘဲ အကျိုးတရားအပေါ် လက်ခံနိုင်တဲ့ သဘော မျိုးပဲ။

လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ အကြောင်းတရားကို မလျှော့ဘဲ

လုပ်တိုင်းဖြစ်ခြင်း၊ လုပ်သလောက် မဖြစ်ခြင်းဆိုတဲ့ အကျိုးတရားအပေါ်မှာ လက်ခံနိုင်တဲ့စိတ်၊ ကျေနပ်အောင် နေနိုင်တဲ့စိတ်ဟာ ရောင့်ရဲခြင်းအစစ်ပဲ။ အဲဒီလို စိတ်မျိုးကသာ ဘဝမှာ ချမ်းသာစေတာ။ ရလဒ်ကို လက်ခံပြီး အပြစ်မဖြစ်အောင် နေထိုင်ခြင်းဟာ ရောင့်ရဲခြင်းဆိုတဲ့ သန္တုဒ္ဓါရဲ့ သဘောပဲ။

ဒါကြောင့် ကျေနပ်အောင် နေပါ။ အကြောင်းကောင်းအောင် ကြိုးစားပါ။ အကျိုးတရားကို လက်ခံပါ။ ဘယ်သူ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ယိုးမယ်မဖွဲ့ပါနဲ့။ ကိုယ့်အခြေအနေနဲ့ ကိုယ်ပဲ တည့်အောင်နေလိုက်ပါ။ ဒါဟာ ချမ်းသာတစ်မျိုးပါပဲ။

Like	Comment	Share
------	---------	-------

Status	Photo	Check In
--------	-------	----------

မနာပဒါယိ အရှင်ဝိစိတ္တ

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဆုံးမခြင်း (၁၀၀)

တစ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ် အကောင်းမြင်ပေးကြည့်ပါလား။ အစောင်းမြင်စိတ်ကြောင့် ပူလောင်တာတွေ ပေါ့သွားတာပေါ့။ တစ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ် ဝမ်းသာပေးကြည့်ပါလား။ မနာလိုစိတ်ကြောင့် ပူလောင်တာတွေ ပေါ့သွားတာပေါ့။ တစ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ် မေတ္တာထားကြည့်ပါလား။ ဒေါသစိတ်ကြောင့် ပူလောင်တာတွေ ပေါ့သွားတာပေါ့။ တစ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ် စွန့်လွှတ်ကြည့်ပါလား။ တွယ်တာစိတ်ကြောင့် ပူလောင်တာတွေ ပေါ့သွားတာပေါ့။ တစ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ် ခွင့်လွှတ်ကြည့်ပါလား။ အစာမကြေစိတ်ကြောင့် ပူလောင်တာတွေ ပေါ့သွားတာပေါ့။

ဟုတ်တယ်။ တစ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ် လက်တွေ့စမ်းကြည့်ပါ။ တစ်ခါဆို ဆိုသလောက် အပူပျောက်တယ်။ နည်းနည်းလျှော့ရင် နည်းနည်းဆိုသလောက် ခံစားချက်တွေ သက်သာတယ်။ တစ်ခါလောက်ကို မလျှော့နိုင်လို့ ပူလောင်တာ။ နည်းနည်းမှကို မလျှော့နိုင်လို့ ခံစားရတာ။

အရင်းစစ်တော့ ကိုယ်ပူလောင်တာ သူ့ကြောင့် မဟုတ်
ဘူး။ ကိုယ့်ကြောင့်၊ ကိုယ့်ကိလေသာတွေကြောင့်။
ကိုယ့်မကောင်းမြင်စိတ်ကြောင့်၊ ကိုယ့်မနာလိုစိတ်
ကြောင့်၊ ကိုယ့်ဒေါသစိတ်ကြောင့်၊ ကိုယ့်တွယ်တာမှု
ကြောင့်၊ ကိုယ့်အာဃာတကြောင့် ပူနေတော့တာပဲ
မဟုတ်လား။ တစ်ခါလောက်ဖြစ်ဖြစ် စလျှော့ကြည့်
လိုက်ပါ။ ပေါ့သွားမှာ အမှန်ပါပဲ။

 Like

 Comment

 Share

 Status

 Photo

 Check In

၁၀၆ မနုပဒါယီ အရှင်ဒိဋ္ဌိ

ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ် ပြောကြည့်ခြင်း

“မနာပဒါယီ အရှင်ဝိစိတ္တ (ကိုရီးယား)”

- သာသနာကပေးတဲ့ အမည်ရင်းက “အရှင်ဝိစိတ္တ” ဗုဒ္ဓဟူးသား။
- စာရေးတဲ့ ကလောင်အမည်က “မနာပဒါယီ” နှစ်သက်ဖွယ်ကို ပေးလှူတတ်သူ။
- တရားနာပရိသတ်တွေ ခေါ်လေ့ရှိတာက “ကိုရီးယား ဆရာတော်” ကိုရီးယားမှာ သာသနာပြုနေတဲ့ ဘုရားသားတော်။
- ပဲခူးတိုင်း၊ ဒိုက်ဦးမြို့နယ်၊ အုတ်ဝင်းရွာလေးမှာ မွေးခဲ့ပေမယ့် မြန်မာနိုင်ငံ အနှံ့အပြား၊ အာရှတလွှား၊ ဥရောပနိုင်ငံများအပါအဝင် ဒေသစုံမှာ နေရင်း ထိုင်ရင်း၊ သွားရင်းလာရင်း၊ သင်ယူလေ့လာ ဟောပြောမျှဝေရင်း အချိန်တွေက စားသွားခြင်းကို ခံနေရ၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ လေးဆယ်ကျော်အရွယ် ရလာခဲ့။

- ❶ ကြည်ညိုတဲ့သူတွေက စာရေးစာချ၊ တရားဟော တရားပြ၊ ပရဟိတပါ မျှနေလို့ “စွယ်စုံရ ကိုယ်တော်” တဲ့။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ကတော့ ဘာမှ အကြာကြီးမဟုတ်တဲ့ ဘဝခဏမှာ ရသမျှ အကုန် လုပ်နေရတဲ့ “အစုံလုပ်ကိုယ်တော်” လို့ပဲ ခံယူ ထားတာပေါ့။
- ❷ အားနာတတ်တာ၊ လူမှုရေးညံ့တာ၊ လောကွတ် မလုပ်တတ်တာ၊ တောင်းရမှာ ကြောက်တာတွေ ဟာ ဘဝရဲ့ အဓိကအားနည်းချက်တွေပါပဲ။
- ❸ လောလောဆယ်တော့ “မြန်မာ-ကိုရီးယားမှာ ရှိတဲ့ ကျောင်းတိုက်များရဲ့ ပဓာနတာဝန်တွေနဲ့အတူ စာတွေရေးရင်း၊ စာပေပို့ချရင်း၊ တရားဓမ္မဟောပြော ပြသရင်း မနာပဒါယီ ဖောင်ဒေးရှင်း၊ မနာပဒါယီ ပညာရေးစင်တာ၊ မနာပဒါယီ လူမှုကူညီရေးအသင်း များရဲ့ အကျိုးဆောင်ပဲ့ကိုင်အဖြစ် ဘဝကို အနှစ် ရှိရှိ ထုဆစ်ကာ သာသနာ့ နောင်တော် ညီတော် များရဲ့ မေတ္တာကို ခံယူလျက် “မနာပဒါယီ ဘာသာ စကား တက္ကသိုလ် Manapadayi Language Academy (MLA) ကို တည်ထောင်နိုင်ဖို့ စွမ်းနိုင်သမျှ ပေးဆပ်လျက် ရှိနေတယ်” လို့ပဲ ဆိုကြပါစို့...။

